Armenian
Desperation
63-0901E

Sermons By
William Marrion Branham

"… in the days of the voice …" Rev. 10:7

ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ջեֆերսոնվիլ, Ինդիանա, ԱՄՆ
Սեպտեմբերի 1, 1963 թ. երեկո

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

զանազանում Տիրոջ մարմինը: Դրա համար էլ ձեր մեջ հիվանդներ ու ցավագարներ կան, և շատերն էլ ննջած են: Որովհետև եթե ինքներս մեզ դատեինք, չէինք դատապարտվի: Բայց դատվելով` խրատվում ենք Տիրոջից, որպեսզի աշխարհի հետ չդատապարտվենք»:

215 Թող Աստված օրհնի Իր Խոսքի ընթերցումը:

216 Իմ ձեռքում անթթխմոր հացն է, որը կոտրվել է և խորհրդանշում է Հիսուս Քրիստոսի Մարմինը: Պատռված վարագույրի միջով մենք մուտք ունենք դեպի Սրբության Սրբոց:

217 Մեր երկնային Հայր, այս հացը պատրաստվել է խորհրդանշելու համար Քո կոտրված և չարչարված Մարմինը: Թող յուրաքանչյուրս այն վերցնի, թող այնպես լինի, կարծես բառացիորեն Նրան ենք ընդունում: Թող մենք մեղքերի թողություն ստանանք և մուտք ունենանք դեպի Սրբության Սրբոց, որպեսզի Քո ներկայության մեջ ապրենք մեր կյանքի բոլոր օրերում, որ մեզ մնում է ապրել այս երկրի վրա, մեր հետագա կյանքում և թող Քեզ հետ լինենք հավիտենության մեջ: Ո՛վ Հայր, շնորհիր մեզ այդ: Օրհնիր այս հացը, որ պատրաստվել է դրա համար: Հիսուսի Անունով: Ամեն:

218 Աստվածաշունչն ասում է. «Եվ հացը վերցրեց, գոհացավ, կտրեց ու նրանց տվեց և ասաց. «Այս է իմ մարմինը, որ ձեզ համար տրվում է. այս արեք իմ հիշատակի համար»: Այդպես էլ ընթրիքից հետո բաժակը վերցրեց ու ասաց. «Այս բաժակը նոր ուխտն է իմ արյունով, որ ձեզ համար թափվում է» (Ղուկաս 22:19,20):

219 Թող Տերն օրհնի այս Ընթրիքը մինչ վերցնում ենք այն:

220 Տեր Հիսուս, իմ ձեռքում է որթի արյունը, որթի հյութը: Հայր, սա խորհրդանշում է այն թանկագին Արյունը, որը մեզ մաքրում է, և որտեղից գալիս է Նշանը: Ես գոհանում եմ Քեզանից, Հայր, այս Արյան և այս խորհրդապատկերի համար: Դու ասել ես. «Ով որ ուտի և խմի այս, նա հավիտենական կյանք ունի և ես վերջին օրը նրան հարություն կտամ»: Մենք շնորհակալ ենք այդ խոստումի համար: Եվ Հայր, խնդրում եմ, որ մեր բոլորի սրտերը մաքրես, որ արժանի լինենք… մենք արժանի չենք, բայց թող մեր հավատքը չսասանվի… մենք ողջ սրտով ընդունում ենք Հիսուս Քրիստոսի Արյունը: Ամեն: Շնորհիր այդ մեզ, ո՛վ Հայր:

221 Եվ սրբացրու այս գինին այդ նպատակով: Թող այս հացն ուտողները ու այս գինին խմողները անհրաժեշտ ուժ ստանան` շարունակելու համար ճամփորդությունը: Շնորհիր այդ մեզ, Տեր: Թող նրանք ուժ և առողջություն ստանան և լցվեն Սուրբ Հոգով մինչև Հիսուս Քրիստոսի գալստյան օրը: Ամեն:

222 (Եկեղեցին մոտենում է խորանին` վերցնելու Տերունական Ընթրիքը. ծան. խմբ.):

ՀՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

1 Կանգնած մնանք, մինչ խոնարհում ենք մեր գլուխները:

2 Տեր Հիսուս, մենք պարզապես հավատում ենք: Դու մեզ պատվիրեցիր հավատալ, և մենք հավատում ենք: Մենք գոհանում ենք Քեզանից և օրհնում ենք Քեզ այն բանի համար, որ արդեն լսել ենք. դա զորացնում է մեր հավատքը: Մենք շնորհակալություն ենք հայտնում Քեզ այս նոր առիթի համար, որ դու տալիս ես մեզ` հոգ տանել նրանց համար, ովքեր կարիքի մեջ են: Ով Աստված, ես խնդրում եմ, որ այս երեկո հոգաս մեր կարիքները Քո խոստումի համաձայն: Խնդրում ենք Քեզ Հիսուսի Անունով: Ամեն:

3 Մենք երջանիկ ենք այս առանձնաշնորհման համար` որ կարող ենք այս երեկո գալ այս խորանը` հարուցյալ Տեր Հիսուսի Ավետարանով: Ես մի քիչ ուշացել եմ: Անհետաձգելի գործ ունեի Միչիգանի մարդկանց հետ: Վերջերս Տերը մի հրաշալի բան է արել մեզ համար: Ինչպե՜ս Նա գիտի ամեն բան: Կարիք չկա Նրան որևէ բան ասել: Նա ճշտորեն գիտի, թե ինչ է պետք անել: Դրա համար մենք երախտապարտ ենք նրան: Այս մարդիկ մեքենայով մինչև այստեղ են եկել: Մենք ջերմորեն շնորհակալություն ենք հայտնում նրանց:

4 Բայց մի մոռացեք (Բրանհամ եղբայրը խոսում է Նեվիլ եղբոր հետ. ծան. խմբ.): Մի մոռացեք այս շաբաթվա հավաքույթները, չորեքշաբթի երեկոյան հավաքույթը, կիրակի օրվա առավոտյան և երեկոյան հավաքույթները: Եթե դուք մոտակայքում եք ապրում, ուրախ կլինենք ձեզ տեսնել այստեղ:

5 Աղոթեք ինձ համար, երբ ճանապարհ ընկնեմ: Հուսով եմ, որ շուտով կվերադառնամ:

6 Ուզում եմ ձեզ շնորհակալություն հայտնել ձեր բարության և այն ամենի համար, ինչ ինձ համար արել եք: Ջորջիայի փոքրիկ եկեղեցիներից մեկից մի եղբայր ինձ մի նոր կոստյում է ուղարկել: Հրաշալի է: Նաև շնորհակալություն եմ հայտնում Քենթուքիի այն մարդկանց, որոնց մոտ անցկացրի արձակուրդիս վերջին շաբաթը: Տերն այնտեղ մեծ բաներ արեց, և մենք տեսանք Նրա հզոր ձեռքի գործերը:

7 Կարծում եմ, որ շուտով կտեսնվենք, հենց կարողանամ վերադարձիս կգնամ Նյու Յորք` հավաքույթի համար, որը լինելու է «Սթոն Չըրչ»ում` Վիկ եղբոր հետ: Կարծեմ` նոյեմբերի 12-ին է լինելու: Նախ մի քանի օր կանցկացնենք այստեղ: Վերադարձին մեկ անգամ էլ կանգ կառնենք այստեղ, մինչև գնանք Լուիզիանա նահանգի Շրեվպորտ քաղաքը, Ջեք Մուր եղբոր մոտ: Շրեվպորտում կլինենք Գոհաբանության տոնի շաբաթվա ընթացքում (նոյեմբերի վերջին հինգշաբթին. ծան.թարգմ.): Կարծեմ` այդ ամենը նշված է

հայտարարությունների տախտակի վրա:

8 Այնուհետև հույս ունենք Ծննդյան տոներն անցկացնել հարավի նահանգներից մի քանի ընկերների հետ: Հունվարին կլինենք Ֆենիքսում: Հետո զանգի կսպասենք արտասահմանից, որպեսզի պատրաստվենք արտասահմանում հավաքույթների համար: Դրա վրա հիմա աշխատում են, և Բորդերս եղբայրը կազմակերպում է համաշխարհային շրջագայություն, որպեսզի հնարավորության դեպքում սկսենք: Բայց դեռ պիտի սպասենք:

9 Այնտեղ մարդիկ այնքան շատ են, որ դահլիճներում չենք կարող ընդունել նրանց: Պետք է բացօդյա հավաքույթներ անենք: Երբեմն այնքան շատ են լինում, որ անհավատալի է թվում: Պատահել է, որ մեկ հավաքույթի ժամանակ կես միլիոն մարդ է եկել, ոչ թե մի քանի օրվա, այլ մեկ օրվա ընթացքում: Գիտեք, սովորաբար ավետարանիչները հաշվում են, թե քանի մարդ հաճախեց հավաքույթներին վեց շաբաթվա ընթացքում: Բայց մենք հաշվում ենք, թե քանի մարդ եկավ մեկ օրում: Հաճախ նստելու տեղ չի լինում: Դրա համար պետք է բացօդյա հավաքվենք: Դրա համար պետք է սպասենք չոր եղանակի: Խեղճ մարդիկ դրսում… Տեսել եմ գեղեցիկ հագնված մարդկանց, կանանց, որոնց մազերից անձրևը հոսում էր ողջ օրվա ընթացքում: Նրանք այնտեղ էին մնում, անձրև էր գալիս, որոտ ու կայծակ էր լինում, քամին փչում էր, բայց մարդիկ միմյանց սեղմված սպասում էին, թե երբ է աղոթքի իրենց հերթը: Գիտեք, Աստված պատվում է այդպիսի հավատքը: Դա ճիշտ է:

10 Դուք պետք է մի բան անենք, որպեսզի Աստված պատվի այդ: Հասկանու՞մ եք: Դուք պետք է ցույց տաք Նրան… Եթե մարդիկ ամեն ինչ ստանում են առանց որևէ ջանքի, սովորաբար չեն գնահատում: Ճիշտ է, որ պարգևը ձրի է, բայց դուք…

11 Գիտեք, թե ինչ են ասում… Եթե ծնված օրվանից շքեղության մեջ եք ապրում, դուք դա չեք գնահատում: Բայց եթե աշխատում եք՝ այն ձեռք բերելու համար, այնժամ գնահատում եք:

12 Այժմ դիմում եմ ծայներիզը լսողներին: Այս առավոտվա պատգամը իմ ծառայության գլխավոր կետերից մեկն է: Մի օր կասեմ, թե ինչու: Գիտեմ, որ ամիսներ շարունակ ամեն ինչ նպաստեց այն բանին, որ կարողանամ այս պատգամը տալ այս վայրում: Բայց հենց այս առավոտ պետք էր այն տալ:

13 Հուսով եմ, հիմա հասկանում եք Նշանի կարևորությունը: Նշանը ցույց է տալիս, որ Արյունը կիրառվել է, գինը՝ վճարվել, այն գինը, որն Աստված Ինքն է պահանջել: Հիսուսը վճարեց գինը Իր սեփական Արյունը հեղելով: Հենց այդ արեց Նա: Նրա Կյանքից եկավ Սուրբ Հոգին: Երբ Արյունը դրվում է ձեզ վրա, այնժամ Սուրբ Հոգին է այն Նշանը, որը ցույց է տալիս, որ գինը վճարված է: Աստված ընդունել է

Զինք պիտ Արքայից Արքա
Պսակենք այդ կարճ կյանքե վերջ,
Երբ ուղին մեր վերջանա:

208 Այժմ, մինչ նստում եք, մինչ պատրաստվում եք Տերունական Ընթրիքին… Մի՞թե այնտեղ Բլեր եղբայրը չի, այն հովիվը, որին վերջերս հանդիպեցի Արկանզասում: Այդպես էլ կարծում էի, բայց համոզված չէի: Դուք այստեղ էիք այս առավոտ մանկան ընծայման ժամանակ: Ես մտածում էի, թե արդյոք չեմ ծանոթացել ձեզ հետ վերջերս Հոթ Սփրինգսում, Արկանզասում… Այո, ինչ-որ բան պետք է կատարվեր, և Սուրբ Հոգին դա հայտնեց: Մի՞թե ճիշտ չէ: Լավ: Ես նոր մտածում էի այդ մասին: Մտածում էի. «Դա այն եղբայրն է»: Ես ուրախ եմ, որ դուք այստեղ եք, Բլեր եղբայր:

209 Այժմ կխնդրեմ Բլեր եղբորը, որ աղոթի, խնդրի Տիրոջը մեզ մաքրել Տերունական Ընթրիքը վերցնելուց առաջ: Համաձա՞յն եք, Բլեր եղբայր: (Բլեր եղբայրն աղոթում է. ծան. խմբ.):

210 Այժմ կարող եք նստել:

211 Հիմա, քույրս, խնդրում եմ, որ երգեհոնի վրա նվագեք «Կա աղբյուր լցված Արյունով» երգը: Լավ: Խնդրում եմ, լուռ մնացեք մի պահ: (Բրանհամ եղբայրը խոսում է մի քրոջ հետ. ծան. խմբ.):

212 Լավ: Նեվիլ եղբայրը կկարդա Տերունական Ընթրիքին վերաբերող հատվածը: Հետո ծառայողները կմտնեն և հերթով ամեն շարքին կառաջնորդեն հաղորդության սեղանի մոտ:

213 Այժմ մտածենք: Երբ Իսրայելը շտապով կերավ Զատիկը, ողջ ճամփորդության ժամանակ հիվանդներ չեղան մինչև քառասուն տարվա վերջը: Այդպիսին է աստվածային բժշկությունը: Նեվիլ եղբայր, Աստված օրհնի ձեզ (Նեվիլ եղբայրը կարդում է 1 Կորնթ.11:23-32 համարները):

214 «Որովհետև ես Տիրոջից եմ ընդունել այն, ինչ ձեզ եմ ավանդել. որ Տեր Հիսուսն այն գիշեր, երբ մատնվեց, հացը վերցրեց և գոհանալուց հետո կտրեց ու ասաց. «Առե՛ք, կերե՛ք, այս է իմ մարմինը, որ ձեզ համար է կոտրվում. այս արեք իմ հիշատակի համար»: Այդպես էլ ընթրիքն ուտելուց հետո բաժակը վերցրեց ու ասաց. «Այս բաժակը նոր ուխտն է իմ արյունով. քանի անգամ, որ խմեք, այս արեք իմ հիշատակի համար»: Որովհետև քանի անգամ, որ այս հացն ուտեք ու և այս բաժակը խմեք, Տիրոջ մահն եք պատմում, մինչև որ նա գա: Ուրեմն ով որ ուտի այս հացը կամ Տիրոջ բաժակը խմի անարժանաբար, նա պարտական կլինի Տիրոջ մարմնին ու արյունին: Ուրեմն թող մարդ իր անձը փորձի ու հետո այն հացից ուտի և այն բաժակից խմի: Որովհետև անարժանաբար ուտողն ու խմողն իր անձի համար դատապարտություն է ուտում ու խմում, որ չի

Մինչեւ վերը ժողովուինք,
Մեր Փրկիչն ալ տեսնենք
Եւ մէկտեղ Անոր երկրպագենք:

206 Քաղցրությամբ և Աստծո փառավոր Նշանի՝ Սուրբ Հոգու հաղորդակցությամբ թող Տերը մնա ձեր մեջ մինչև նորից հանդիպենք: Թող Աստծո Շնորհքը ձեզ ուղեկցի և ձեր առաջ կործանի մահվան գործերը՝ լուսավորելով ձեր ճանապարհները, որպեսզի Հիսուսին միշտ ձեր առջևում տեսնեք և երբեք չսասանվեք:

207 Երկնային Հայր, Քեզ ենք հանձնում այս ծառայությունը, ինչպես նաև առավոտյան ծառայությունը և այն ամենը, ինչ կատարվել է և Քեզ ենք տալիս ողջ փառքը: Գոհանում ենք Քեզանից և օրհնում ենք, որ Դու փրկեցիր այս մարդկանց, բժշկեցիր, գոհանում ենք ամեն բանի համար: Դու մեզ փրկել ես: Որքա՜ն շնորհակալ ենք Քեզանից դրա համար: Մնա մեզ հետ մինչև հաջորդ հանդիպումը: Եղիր մեզ հետ, մինչ մենք վերցնում ենք Տերունական Ընթրիքը: Մեքենա վարողների ղեկին Դու եղիր մինչև տուն հասնեն: Տար նրանց այդ անմիտ տոնակատարությունների միջով, որպեսզի ոչ մի չարիք նրանց չպատահի: Խնդրում ենք Հիսուս Քրիստոսի Անունով: Ամեն: (Բրանհամ եղբայրը խոսում է դաշնակահարի հետ):

Առ քեզ հետ Հիսուս անունը,
Ով որդի ցավոց, վշտաց
Տա սփոփանք քեզ և ցնծում մը,
Առ զայն հետդ անկասկած:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից,
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից:

Հիսուսի անունն առ քովդ
Իբր ասպար փործութենե
Մրմնջե զայն աղոթքովդ
Թակարդներ երբ շուրջ պատեն:

Կթրթռա հոգին ցնծմամբ մը
Հիշելով Հիսուս անունն,
Երբ գրկե սիրույն բազկոք մեզ
Գովք կերգե միշտ մեր լեզուն:

Այս անվամբ նաև երկնից մեջ

ձեզ: Հիշեք, Նշանը հենց դա է:

14 Այնքան մարդիկ կան, որոնք չգիտեն, թե ինչ է Նշանը. դրա համար պետք է այնպես անել, կարծես ոչ ոք չգիտի, որպեսզի բոլորն էլ իմանան: Փրկության մասին քարոզելու նման է: Մենք պետք է այնպես քարոզենք, կարծես բոլորը… կարծես թե դա բոլորի համար է, թեև գիտենք, որ այդպես չէ: Մենք պետք է քարոզենք աստվածային բժշկությունը բոլորին, թեև գիտենք, որ բոլորի համար չէ: Հասկանու՞մ եք: Հիսուսը եկավ փրկելու նրանց, ում անունները գրված էին Փրկության գրքում աշխարհի ստեղծումից առաջ: Միայն նրանց է նա եկել փրկելու: Իսկ թե ովքեր են նրանք, ես այդ չգիտեմ: Բայց ոչ ոք չի կարող հավատք ունենալ, եթե նրան չտրվի: Ոչ ոք չի կարող գալ, եթե Աստված չկանչի: Դա ճշմարտությունն է:

15 Այսպես ուրեմն, շատերը չեն փրկվելու: Մենք այդ գիտենք: Աստված աշխարհի ստեղծումից առաջ գիտեր, որ նրանք չեն փրկվելու: Շատերը չեն բժշկվելու: Նրանք պարզապես չեն կարողանում ըմբռնել այդ բժշկությունը, նրանք չգիտեն, թե ինչ է դա: Նրանք շատ կլինեն: Բայց մենք պետք է քարոզենք այնպես, կարծես թե դա բոլորի համար է, որովհետև մենք չգիտենք, թե ով կընդունի: Մենք դա չգիտենք: Բայց դա ամեն ընդունողի համար է… կան մարդիկ, որոնք պարզապես չեն կարող ընդունել այդ հավատքը:

16 Նույնը վերաբերում է Նշանին: Մենք շատ ենք խոսել Նշանի մասին, բայց հիմա պարզապես պետք է ցույց տանք Նշանը:

17 Լյութերականներն ասում են, որ Նշանը Խոսքը ընդունելն է, Հիսուսին ընդունելը որպես անձնական Փրկչի: Մեթոդականներն ասում են. «Երբ երջանիկ եք զգում այնքան, որ սկսում եք աղաղակել, ուրեմն դա Նշանն է»: Հոգեգալստականներն ասում են. «Նշանը ստացել եք, երբ սկսում եք լեզուներով խոսել»: Մենք բացահայտեցինք, որ այդ ամենը սխալ է: Տեսնու՞մ եք: Նշանը Նշան է: Դա այն է, երբ դուք և Քրիստոսը մեկ եք: Դա այն է, երբ Սուրբ Հոգին՝ Իր Կյանքն է գործում ձեր մեջ, երբ Իր Կյանքը ձեր մեջ է: Դա թե՛ հարուստների, թե՛ աղքատների համար է, բոլոր ընդունողների համար է:

18 Հիշեք, Նշանն այն է… Դուք գնում եք կայարան՝ վերցնելու ձեր տոմսը: Պետք է գին վճարել, ասենք՝ 50 ցենտ, ավտոբուսով կամ երկաթուղագծով այստեղից Ինդիանա, Չարլստոն գնալու համար: Ընկերությունը տալիս է մի նշան… Դուք գնում եք կայարան, ինչ-որ մեկը ձեզ համար 50 ցենտով գնում է ձեր ուղևորության իրավունքը. Նա ձեզ տալիս է տոմսը, մի նշան, որը ձեզ իրավունք է տալիս բարձրանալու գնացք և մնալու այնտեղ մինչև տեղ հասնելը: Դուք *նշան* ունեք:

19 Մեր դեպքում նշանը արյունն էր: Անհրաժեշտ էր այն բառացիորեն

կիրառել, որովհետև դա ընդամենը քիմիական բաղադրություն էր. դա գառնուկի, կենդանու արյուն էր: Կյանքը, որ արյան մեջ էր… Արյունը հեղվում էր: Կյանքը հեռանում էր, բայց չէր կարող վերադառնալ մարդու վրա, որովհետև դա կենդանու կյանքն էր: Այդ արյունը միայն բարի խղճմտանքի վկայությունն էր այն մարդու, որը սպասում էր Կատարյալ Զոհին: Եվ որպեսզի այդ Զոհը կատարյալ լիներ, Դատավորն Ինքը՝ երկնքի Աստվածը, Զոհ դարձավ: Դատավորը Երդվյալ Ատենակալները և Դատապաշտպանը: Հասկանու՞մ եք այդ: Նա Ինքը Զոհ դարձավ, և երբ Աստծո մեջ եղած Կյանքը հեռացավ… Խոսքն ասում է, թե ինչ է կատարվում: *«Ես նրանց հավիտենական կյանք կտամ…»*: Հունարեն տեքստում… (այժմ դիմում եմ գիտակներին, երկու-երեք հոգու տեսնում եմ այստեղ), հունարենում գրված է «Զոե» բառը, որը նշանակում է «Աստծո Կյանքը»: «Ես նրանց կտամ իմ «Զոեն», իմ սեփական Կյանքը»: Քրիստոսը և Աստված Մեկ էին:

20 Քրիստոսի մեջ եղած Կյանքը Սուրբ Հոգին է, որը երրորդ Անձնավորությունը չէ, այլ նույն Անձնավորությունը Սուրբ Հոգու տեսքով, որը իջնում է ձեզ վրա որպես Նշան այն բանի, որ ձեր կյանքը փրկագնված է, գինը՝ վճարված: Դա ցույց է տալիս, որ դուք ընդունվել եք: Քանի դեռ Նշանը չեք ստացել, իրավունք չունեք ճանապարհ ընկնելու: Դուք իրավունք չունեք ավտոբուս նստելու: Դուք իրավունք չունեք մտնելու, եթե չեք կարող ներկայացնել Նշանը, այն Նշանը, որը ցույց է տալիս, որ գինը վճարված է: Այդ Նշանը ցույց է տալիս, որ Արյունը հեղվել է, դրվել է ձեզ վրա, որ գինը վճարվել է ձեզ համար, և դուք ունեք այն Նշանը, որը ցույց է տալիս, որ Արյունը կիրառվել է ձեզ համար, և դուք ընդունվել եք: Հասկանու՞մ եք այդ:

21 Չկա… հաստատ ապացույց չկա: Դուք մտածում եք (ես այդ զգում եմ ձեր հոգու մեջ). «Բրանհամ եղբայր, ինչպես կիմանամ»: Ի՞նչ էիք դուք, և ի՞նչ եք հիմա: Այդպես կարող եք իմանալ: Ինչպիսի՞ն էիք, մինչև Նշանի կիրառումը: Իսկ հիմա ինչպիսի՞ն եք, երբ Նշանը կիրառվել է: Ինչպիսի՞ն էին առաջ ձեր ձգտումները և ինչպիսի՞ն են հիմա: Այդպես կիմանաք, թե արդյոք Նշանը կիրառվել է: Մնացածը ինքնաբերաբար կգա:

22 Եթե ասում եք. «Լեզուներով խոսելն ապացույց է այն բանի, որ…». երբ գնում եք մի զույգ կոշիկ, դրանք լեզվակ ունեն (Բրանհամ եղբայրը բառախաղ է անում. անգլերենում «լեզու» և «լեզվակ» բառերը նույնն են՝ «tongue».ծան. թարգմ.): Բայց լեզվակը կոշիկը չի: Այն կոշիկինն է: Կոշիկի մի մասն է: Հասկանու՞մ եք: Նույնն էլ՝ Նշանը: Նշանը Քրիստոսն է: Բայց լեզուներով խոսելը, դևեր հանելը, քարոզելը և այլն, դրսևորումներ են, Նշանը չեն: Դա Նշանից եկող պարգևն է:

23 Եթե ինձ ասեք. «Ես ձեզ եմ ուզում, Բրանհամ եղբայր», իսկ ես ձեզ

խոստումը: Աստված կկատարի… Ինչ վերաբերում է այս փոքրիկ երեխաներին (այս երեկո կան մի քանիսը շարժասայլակների մեջ) մենք հավատում ենք, որ նրանք էլ կբժշկվեն: Դուք հավատու՞մ եք դրան: Ամեն: Նրանք կբժկվեն: Աստված է այդ ասել: Հավատանք ջերմեռանդորեն, մեր ողջ սրտով, որ այդպես կլինի:

203 Մենք ամեն բան պետք է անենք հերթականությամբ: Հիմա պետք է հրաժեշտ տանք գնացողներին: Կարծեմ՝ տասից ութ է պակաս: Եթե պետք է գնաք… Մենք երջանիկ ենք, որ դուք այստեղ եք, և երջանիկ կլինենք, եթե վերադառնաք: Ինչ վերաբերում է մնացողներին, մենք էլի նրանց գնալուց հետո կնստենք, իսկ գնացողները թող դուրս գան հնարավորինս լուռ: Դրանից հետո կմասնակցենք Տերունական Ընթրիքին: Եթե կարող եք, հրավիրում ենք ձեզ մնալ Հաղորդությանը: Եթե չեք կարող, թող Տերը ձեզ օրհնի: Աղոթեք ինձ համար, ես կաղոթեմ ձեզ համար: Եվ մի մոռացեք. *շարունակեք կիրառել Կնիքը և ուժ գործադրեք մտնելու համար Աստծո Թագավորություն*:

204 Այժմ երգենք հրաժեշտի երգը՝ «Առ քեզ հետ Հիսուս Անունը»: Կանգնած մնացեք:

Առ քեզ հետ Հիսուս անունը,
Ով որդի ցավոց, վշտաց
Տա սփոփանք քեզ և ցնծում մը,
Առ զայն հետդ անկասկած:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից,
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից:

205 Սեղմեք միմյանց ձեռքը և ասեք. «Թող Տերն օրհնի ձեզ, քույրս, եղբայրս, այս պանդխտության ժամանակներում»: Ձեր ողջ սրտով, անկեղծորեն, հարգանքով… Սիրելի քրիստոնյա բարեկամներ, այս եղբայրական հաղորդակցության ժամին սեղմեք միմյանց ձեռքը, սիրելի՛ քույրեր, եղբայրներ: Թող Տերը բոլորիդ օրհնի: Նա սքանչելի է:

Կը սիրեմ զինք
Կը սիրեմ զինք,
Զի նախ Ինք զիս սիրեց
Եվ Գողգոթայի խաչի վրա
Փրկությունս գնեց:

Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ,

ձեզ: Դա սեփականություն չի: Դուք էլ ինձ նման իրավունք ունեք աղոթելու հիվանդների համար: Ես գիտեմ, որ Սուրբ Հոգին ներկա է: Եթե մեկը չի հավատում, ուրեմն ինչ-որ բան սխալ է նրա մեջ:

192 Լավ, ողջ սրտով հավատանք, որ Աստված կշնորհի մեր խնդրածը: Հավատացեք, մի կասկածեք: Թող ամեն մարդ աղոթի ուրիշների համար: Չէ՞ որ Աստվածաշունչն ասում է. «Խոստովանեցեք ձեր մեղքերը միմյանց և աղոթեք իրար համար»:

193 Իսկ դուք, որ մտնում եք աղոթքի շարքի մեջ, հենց որ ձեզ վրա ձեռք կդնեն, դուք այստեղից կգնաք երջանիկ և կօրհնեք Աստծուն ձեզ բժշկելու համար:

194 Լավ, թող ամեն մեկդ մնա աղոթքի մեջ, մինչ Քեփս եղբայրն առաջնորդում է երգը:

Ամենաքաղցր երգն է սա.

Հիսուս, օրհնյալ Հիսուս,

195 Տեր Հիսուս, արի մեզ օգնության: Ես խնդրում եմ Հիսուս Քրիստոսի Անունով, որ Սուրբ Հոգին հպվի ամեն մեկին, և նրանք բժշկվեն, որովհետև մենք հետևում ենք Քո Խոսքին, որը պատվիրում է հիվանդների վրա ձեռք դնել: Դու ասել ես, որ նրանք կբժշկվեն: Մենք հավատում ենք դրան, Հայր, Հիսուս Քրիստոսի Անունով:

196 Լավ: Թող ամեն մեկդ մնա աղոթքի մեջ, մինչ մենք աղոթում ենք: Առաջինը այս փոքրիկ, հիվանդ տղայի համար շարժասայլակի մեջ: (Բրանհամ եղբայրն աղոթում է հիվանդների համար. ծան. խմբ.):

197 Հավատու՞մ եք, որ Աստված կատարել է Իր գործը: Ունե՞ք ձեր սրտում այն հաստատուն վստահությունը, որ Աստված պատասխանել է ձեր աղոթքին, որովհետև դուք հնազանդվել եք Նրա Խոսքին:

198 Դա կատարվել է: Դա ավարտուն գործ է: Ամեն բան կատարված է: Հավատացեք ողջ սրտով, որ սա ավարտուն գործ է:

199 Ուշադրություն դարձրեք, թե ինչ է կատարվելու այս շաբաթվա ընթացքում և երբ կվերադառնաք, հիշեք, թե ինչ է կատարվել:

200 Կարծում եմ, որ հաջորդ անգամ, երբ կվերադառնամ, եթե Տերը թույլ տա, աղոթքի շարքը կառաջնորդենք այս փոքրիկ սենյակներից մեկում: Կարծում եմ, որ ժամանակն է բացահայտելու…

201 Ես կուզենայի, որ հնարավոր լիներ ամեն մեկի հետ առանձին զբաղվելու՝ ավելի խորությամբ իմանալու իրենց վիճակը, մինչև որ ամեն ինչ պարզ դառնա իրենց համար:

202 Թող Տերը բոլորիդ օրհնի: Մենք այնքան երջանիկ ենք, որ բոլորդ այստեղ եք: Դուք դեռևս հուսահատության մե՞ջ եք: Այդ բժշկության ծարավը դադարե՞ց, որպեսզի վերածվի սիրո, հավատքի, Աստծո հանդեպ վստահության: Դուք հավատու՞մ եք, որ Նա կկատարի Իր

նվեր տամ, դա ես չեմ, այլ իմ նվերը: Լեզուները Սուրբ Հոգու պարգև են: Սուրբ Հոգին չի: Սուրբ Հոգու պարգևն է:

24 Իսկ սատանան կարող է նմանակել այդ բաները: Բայց նա չի կարող Սուրբ Հոգին լինել: Նա կարող է նմանակել բոլոր այդ պարգևները, բայց չի կարող Սուրբ Հոգին լինել: Իսկ Սուրբ Հոգին այն Նշանն է, որը ցույց է տալիս, որ Արյունը կիրառվել է, որովհետև Նա ուղեկցում է Արյանը այն օրվանից, երբ Փրկագնման Գիրքը գրվել է: Հասկանու՞մ եք: Դա է Նրա գալու նպատակը: Ահա թե ինչն է Նա ուղեկցել բոլոր ժամանակաշրջաններում: Նա այնպես է արել, որ ամեն ժամանակաշրջանում Նշանը հայտնվել է: Եվ նրանք չէին կարող կատարյալ դառնալ առանց մեզ: Եվ հիմա Սուրբ Հոգին այցելում է Եկեղեցուն՝ մարդկային մարմնում բացահայտելով Աստծուն, ինչպես այդ արեց Սոդոմի կործանումից առաջ, որը խորհրդապատկեր էր. այն ժամանակ հայտնվել էր Աբրահամին:

25 Այն ամենը, ինչ Նա չի արել դարերի ընթացքում, եկեղեցու շրջաններում, անում է հիմա: Դա վերադարձն է Խոսքին, որովհետև բոլոր պատգամները կատարյալ կդառնան ողջ Խոսքի մեջ: Եվ վերջին օրերում յոթ կնիքները բացվեցին, որպեսզի բերեն հետ մնացածներին և նրանց հավաքեն Հարս-Եկեղեցու փառավոր Մարմնում, որպեսզի նախկինում ապրածները չհասնեն կատարելության, մինչև որ Եկեղեցին՝ վերջին օրերի Հարսը կատարելության հասնի: Այնժամ բոլորը կհավաքվեն՝ միասին հափշտակվելու համար:

26 Նշանը՝ Հիսուս Քրիստոսը՝ Սուրբ Հոգին, մեր մեջ է: Դրան պետք է ակնածանքով վերաբերվենք: Երբեք չենք կարող բավականաչափ խոնարհվել: Կարևորը ոչ թե կոշիկ հանելը կամ ծունկի գալն է (դա բավարար չէ), այլ պետք է ապրենք մի կյանքով, որը բերում է Սուրբ Հոգու պտուղները:

27 Որո՞նք են Սուրբ Հոգու պտուղները: Սեր, խնդություն, խաղաղություն…

28 Հիշու՞մ եք, թե ինչ ասացի այս առավոտ: Նրանց պատրաստելու համար պատգամաբեր ուղարկեց պատգամով: Դրանից հետո Կրակի Սյունն ուղարկեց՝ այն հաստատելու համար: Հետո եկավ մխիթարությունը: Քանի որ գիտեիք, որ դա ճշմարտությունն էր, խաղաղություն գտաք: Մենք խաղաղություն ունենք Աստծո հետ՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Այս երեկո աղոթելու ենք հիվանդների համար: Կարծեմ՝ Տերունական Ընթրիք էլ է լինելու: (Բրանհամ եղբայրը խոսում է Նեվիլ եղբոր հետ. ծան. խմբ.): Մկրտություն լինելու՞ է…. Տերունական Ընթրիք, միայն Տերունական Ընթրիք: Մենք կուզենայինք, որ դուք մնայիք մեզ հետ՝ Ընթրիքին մասնակցելու: Կվերջացնենք երեսունհինգ-քառասուն րոպեում, հետո

պատրաստ կլինենք Ընթրիքին մասնակցելու: Քանի որ վաղը Աշխատանքի տոնն է, կարող եք մի քիչ հանգստանալ: Ես ասացի, թե ինչ մտադրություններ ունենք: Ուզում էի, որ անպայման իմանայիք այդ բաները:

[29] Այս առավոտ երկու-երեք ժամանոց պատգամ ունեցանք: Ես որոշել էի ընդհատել և շարունակել այս երեկո, բայց չափազանց զորեղ էր, որպեսզի կարողանայի ընդհատել: Չգիտեմ, թե արդյոք մարդիկ հասկացան այն: Հուսով եմ: Հուսով եմ, որ ձայնագրվեց, որպեսզի մարդիկ իմանան, որ սա առանձնահատուկ պատգամ էր իմ բերած բոլոր պատգամներից, յոթ կնիքների պատգամի նման էր, որը գալիս է անմիջապես Աստծուց: Դա անհրաժեշտ էր յոթ կնիքների պատգամը շարունակելու համար:

[30] Ահա թե ինչ է կատարվում յոթ կնիքների հայտնությունից հետո՝ մարդիկ հավաքվում են, նշանները հայտնվում են, կարմիր լույսը վառվում է՝ ցույց տալու համար, որ վերջին օրերում ենք, այն նշանը, որ կանայք ավելի են գեղեցկանում, այն նշանը, թե ինչ են անում տղամարդիկ. բոլոր այդ նշանները ցույց են տալիս Սուրբ Հոգու իշխանությունը: Եվ ահա այս պատգամը, որը բոլոր մյուս պատգամների պսակն է, յոթ կնիքների պատգամից ի վեր: Նշանը վերջնական ապացույցն է, որ մեզ մոտ ամեն ինչ կարգին է: Հասկանու՞մ եք: Քննեք ինքներդ ձեզ՝ իմանալու համար, թե արդյոք հավատքի մեջ եք:

[31] Թող Տերը օրհնի ձեզ: Աստվածաշունչը կարդալուց առաջ … աղոթել հիվանդների համար.. կուզենայի ձեզ հարցնել. ու՞մ համար ենք անցած կիրակի երեկոյան աղոթել: Բոլոր նրանք, ովքեր բժշկվել են այս շաբաթվա ընթացքում… գրեթե բոլորը ձեռք են բարձրացնում: Դա անցած կիրակի երեկոյան հավաքույթի ժամանակ էր: Դա մի բան է… հասկանում եք… դա մի բան է, որ ես կուզեի իմանալ ինձ համար:

[32] Մի կին՝ տիկին Փիքենփաֆը, Չիկագոյից եկել էր մի փոքրիկ տղայի հետ: Նա հրաշալի քրիստոնյա կին է: Նույնիսկ բժիշկները չէին կարողանում ախտորոշել նրա հիվանդությունը: Նրա թոքերը այնքան վատ վիճակում էին, որ նա չէր կարող ոչ դպրոց գնալ, ոչ էլ որևէ բան անել: Նրա վիճակը շատ վատ էր: Հենց պատգամից հետո Սուրբ Հոգին դիմեց երեխային իր անունով, ասաց նրան, թե ինչ վիճակում է գտնվում և հռչակեց նրա բժշկությունը: Այդ շաբաթ նրան տարան բժշկի մոտ, որն ասաց, որ երեխան բոլորովին նոր երկու թոքեր ունի: Կարծեմ՝ ծնողները զանգահարեցին, որպեսզի եկեղեցուն հայտնեն:

[33] Արարիչ Աստված կարո՛ղ է մի զույգ նոր թոքեր ստեղծել: Ես անկեղծորեն հավատում եմ, որ շուտով արտասովոր բաներ ենք ապրելու, այնպիսի բաներ, որոնք երկրի վրա չեն եղել այն

Հիսուս, օրհնյալ Հիսուս,
Բժիշկը մեծ՝ ահա կանգնած,
Մեր կարեկից Հիսուսը:

[186] (Բրանհամ եղբայրն աղոթում է. ծան. թարգմ.)

Վիատված հոգին է սփոփում,
Ոh լսիր Հիսուսի ձայնը,
Հրեշտակաց երգը քաղցրագույն,
Ամենաքաղցր երգը մարդկանց շուրթերին հնչած,
Ո՛h, ամենաքաղցր երգն է սա:

[187] (Նրանք, որ հուսահատության մեջ են, նրանք, ովքեր գիտեն, որ բժշկվել են… միայն մտածեք, որքան գիտեմ անցած կիրակի բոլորը բժշկվեցին):

Մեր կարեկից Հիսուսը:

[188] Տեսեք, Նա գալիս է: Նա արդեն բժշկել է ձեզ: Նա բերում է Իր Խոսքը, հաստատում է այն, ցույց է տալիս Իր զորությունը: Ոչ ոք չի կարող այդ բաներն անել Աստծուց բացի: Դուք այդ գիտեք: Դուք գիտեք, որ դա Մեսիայի Նշանն է, և ես Մեսիան չե՛մ: Նա՛ է Մեսիան: Եվ այստեղ Նա ամեն բան ապացուցեց ձեզ: Դա պետք է ձեր մեջ հրատապության զգացում արթնացներ: Դա պետք է էլեկտրականացներ այս վայրը, պետք է լիներ այնպես, կարծես լուցկին դիպչում է վառոդի տակառին: Անկասկա՛ծ: Դա պետք է պայթեցներ մեր հավատքը: Սերը, հրատապությունը և ներքնապես կոտրվելը մարդկանց առաջնորդում են Աստծո Թագավորություն և մղում են նրանց հավատալու ողջ սրտով: Ձեզանից յուրաքանչյուրը հավատու՞մ է հիմա: Բիլլի, պետք է, որ դու… Տոնի, նայիր ինձ մի պահ: Ես քեզ վաղուց չեմ տեսել: Դու հիվանդ ես: Դու տառապում ես դիզինտերիայի նման մի հիվանդությամբ: Դա ճիշտ է: Դա կթողնի քեզ: Ես տեսա, թե ինչպես էր այն ուղեկցում նրան մինչև այստեղ մտնելը:

[189] Այս պահին ոչինչ չի կարող ծածկված լինել Աստծո առաջ: Ես Տոնիին ամիսներ շարունակ չեմ տեսել, բայց տեսա, որ նա ուներ այդ հիվանդությունը: *Ուներ*, որովհետև հիմա էլ չունի:

[190] Խոնարհենք մեր գլուխները: Թող բոլորը փակեն աչքերը: Թող ոչ ոք ոչ մի տեղ չնայի: Թող ամեն մեկը աղոթքի մեջ լինի: Եվ Բիլլի Պոլը կամ Նեվիլ եղբայրը (նրանցից մեկը բավական է) կկանչի տարբեր շարքերի մարդկանց, երբ իրենց հերթը գա: Թող ամեն մարդ աղոթքի մեջ մնա: Մենք կփորձենք:

[191] Մեջտեղի շարքում նստողներ, ձախ կողմով առաջ կգաք, երբ ձեզ կանչեն: Նեվիլ եղբայրը ձեզ կկանչի: Կա՞ն եղբայրներ, որոնք կուզեին ինձ հետ ձեռնադրությամբ աղոթել այն մարդկանց համար, որոնք առաջ կգան: Քարոզիչ եղբայրներ, սրտանց հրավիրում եմ

բան է: Ճի՞շտ է: Դուք հավատում եք, որ… Դուք չգիտեք, թե Աստված է ձեզ հետ խոսում, թե՞ մեկ ուրիշը: Դուք ձայներ եք լսում: Ես ձեզ բոլորովին չեմ ճանաչում: Եթե դա ճիշտ է, բարձրացրեք ձեր ձեռքերը: Դա այլևս ձեզ չի անհանգստացնի, Հիսուս Քրիստոսը բժշկում է ձեզ:

179 Հավատու՞մ եք մեծ Բժշկին:

180 Այն պարոնը Նորվեգիայից է: Նա անգլերեն չի հասկանում: Քույր, ասեք նրան, որ տուն վերադառնա և հավատա, և գլխացավերը կանհետանան: Դուք գիտեք, որ ես նրան չեմ ճանաչում: Նա Նորվեգիայից հատուկ եկել է, որ իր համար աղոթեն: Տուն վերադարձեք, դուք բժշկված եք:

181 Ո՜հ, Հիսուս Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Ո՞վ է Նա: Նա Կրակի Սյունն է, Սուրբ Հոգին: Նշանն է ցույց տալիս, որ Հիսուսը կենդանի է: Եվ այն ժամանակ, երբ մարդիկ տեսնում էին, որ Հիսուսը կատարում է այդ գործերը, Նա քննում էր նրանց մտքերը, որովհետև Նա Խոսքն է, իսկ Խոսքն ավելի սուր է, քան երկսայրի սուրը և զանազանում է մտքերն ու սրտի մտադրությունները: Ամեն:

182 Ես տեսա, թե ինչպես է փայլատակում ջուրը և գալիս է այդ երիտասարդ տղան: Նա այնտեղ նորվեգերեն գիրք է կարդացել: Հասկացել է: Ինչ-որ մեկը խոսել է նրա հետ: Նա հիվանդ է, բայց եթե հավատա ողջ սրտով, Տեր Հիսուսը նրան կբժշկի: Խեղճը գալիս է հեռվից և ամեն բան արել է այստեղ գալու համար: Մի քանի րոպեից նրա համար ձեռնադրությամբ կաղոթենք:

183 Հավատու՞մ եք: Ամեն: Դա հրաշալի է: Ո՜հ, Աստված իմ: Մեծ Բժիշկն այստեղ է հիմա: Քույր… որտե՞ղ է Անգրեն քույրը և մյուս քույրը, որ դաշնամուր է նվագում: Կուզենայի, որ անմիջապես գաք և նվագեք այս երգը. «Բժիշկը մեծ՝ ահա կանգնած, մեր կարեկից Հիսուսը»:

184 Կուզենայի, որ հիմա գան այս շարքում գտնվողները, որ նրանց համար աղոթենք: Ամեն անգամ մի շարքի համար կաղոթենք: Նեվիլ եղբայր, եթե ուզում եք, զբաղվեք դրանով: Որտե՞ղ են Քեփս եղբայրը և Անգրենը, մյուս եղբայրները: Ձեզանից մեկը ուզու՞մ է եկեղեցու երգը առաջնորդել: Որտե՞ղ են այդ եղբայրները: Շատ լավ, թող ամեն մեկը մնա աղոթքի մեջ:

185 Հիշեք… Լինել հուսահատության մեջ… Հասկացա՞ք, թե դա ինչ կարող է անել: Այդ հրատապության վիճակն է, այդ օրհասական դրությունն է, որ ձեզ անցկացնում է Կարմիր ծովով: Դա ձեզ կմղի անցնել հարյուրավոր կիլոմետրեր: Մի հայր և իր աղջիկը այդպես մղվեցին գալու այստեղ և ամեն գնով փորձում էին ներս մտնել. նրանք մի տեղ գտան դահլիճում: Սուրբ Հոգին դա ինձ ցույց տվեց դահլիճ մտնելու անմիջապես առաջ:

Ամենաքաղցր երգն է սա.

ժամանակվանից ի վեր… Բայց մենք կարող ենք դա ճանաչել այն բանով, որ… Դա շատ խոնարհ կլինի: Այն, ինչ մարդը իմաստություն է համարում, Աստծո համար պիղծ է: Այն, ինչ մարդը հիմարություն է անվանում, Աստված իմաստություն է անվանում: Դա այնքան աննշան կերպով կկատարվի, որ չեք էլ նկատի, եթե չունենաք Նշանը, որը հնարավորություն է տալիս տեսնելու:

34 Ո՞վ կմտածեր, որ բլուրները կցատկոտեին խոյերի նման, և ծառերը ծափ կտային, երբ անապատից դուրս գար մի մարգարե, ինչպես ասել էր Եսային 712 տարի առաջ այդ մորուքավոր մարդու մասին, որը ոչխարի մորթի էր հագնում, նույնիսկ ամբիոն չուներ քարոզելու համար, վտարված էր բոլոր եկեղեցիներից, կանգնած էր Հորդանանի ափին և աղաղակում էր. «Ապաշխարեք»: Նա մարդկանց «իժերի ծնունդներ» էր անվանում: Բայց Աստված ասում էր, որ երբ Նա գար, լեռները խոյերի նման կցատկոտեին: Հասկանու՞մ եք: Խոնարհները տեսան այդ և ուրախացան:

35 Ինչպե՞ս կարող էին նրանք հասկանալ, որ այդ փառավոր Մեսիան, որի մասին ազդարարել էին մարգարեություններում, Ծննդոց գրքի հենց սկզբից սկսած, որ այդ Փրկիչը…Բոլոր զոհերը, մարգարեները, ամեն բան ազդարարել էր Նրա գալուստը: Նա եկավ անօրինական երեխայի նման: Նրա ծնողները դեռ ամուսնացած չէին: Եվ կինը հղիացավ՝ կրելով այդ Մանկանը ամուսնանալուց առաջ: Ավելին, Աստվածաշունչն ասում է, որ Նա ծնվեց գոմում: Այն ժամանակ գոմը պատի մեջ քարանձավ էր: Ես այդպիսի գոմ տեսել եմ, երբ գնացել էր Արիզոնայում որսի: Գոմը գտնվում էր ապառաժի ստորոտին: Այդպես Հիսուսը ծնվեց, փոքրիկ գոմում, մի մսուրում, որտեղ խոտ և ծղոտ կար, մի գոմում, որտեղ անասուններ կային:

36 Այնուհետև Նա սովորեց հյուսնի արհեստը: Ինչպե՞ս կարող էր դա լինել հզոր Եհովան: Մինչդեռ այդ Նա էր: Եզակի մի Անձ: Դեռևս մանուկ ժամանակվանից քահանաներին զարմացնում էր Խոսքի Իր գիտությամբ. ինչու՞. որովհետև Նա Խոսքն էր: Հասկանու՞մ եք: Նա Խոսքն էր: Նա երբեք գիրք չի գրել: Կարծեմ՝ միակ բառերը, որ Նա երբևէ գրել է, այն ժամանակ էր, երբ Իր մոտ բերեցին շնացող կնոջը, և Նա անմիջապես ջնջեց դրանք: Նա ոչ մի բառ չի գրել: Ինչու՞: Որովհետև Նա՛ էր Խոսքը: Նա կարիք չուներ այն գրելու, Նա ապրեց Խոսքը: Նա Խոսքն էր: *«Եթե իմ Հոր գործերը չեմ կատարում, ինձ մի՛ հավատացեք»*: Հասկանու՞մ եք: «Եթե ես չեմ անում հենց այն, ինչ Խոսքն է ասում, որ պետք է անեի, ուրեմն ես Խոսքը չեմ»: Բայց եթե… Նա այդ նկատի ուներ: Նա Խոսքն էր:

37 Պատրաստվեք հիմա բժշկության ծառայության և Տերունական Ընթրիքի համար: Մենք ուրախ կլինենք, եթե կարողանաք մնալ: Եթե չեք կարող, կթողնենք շուտ գնալ:

38 Չմոռանաք աղոթել ինձ համար և իմ կնոջ համար, որը աշխարհի ամենալավ կինն է, և երեխաներիս համար: Ես նրանցից յուրաքանչյուրին պահանջում եմ Տեր Հիսուսի համար:

39 Բեքին հիմա այդ փոքրիկ «Ռիկետաների» տարիքին է, այն տարիքում, որը մենք անվանում ենք «պատանեկան»: Նա անուշիկ աղջիկ է, և ես Տիրոջը շնորհակալ եմ նրա համար: Նա չի խմում, չի ծխում, ուր ասես չի գնում: Բայց նա այն տարիքում է, երբ... Նա անհոգության տարիքում է: Նա չի սիրում եկեղեցի գալ, և եթե գալիս է, խորքում է նստում և ծամոն է ծամում. մի պահ մնում է, հետո վեր է կենում և գնում: Հասկանու՞մ եք: Ես ուզում եմ, որ նա Սուրբ Հոգով լցվի:

40 Կուզենայի, որ Հովսեփը... երբ ես այլևս չեմ կարողանա ամբիոն բարձրանալ, կուզենայի վերցնել այս հին, մաշված Աստվածաշունչը և տալ նրան` ասելով. «Հովսեփ, որդիս, պահիր այն և լսիր Նրա Խոսքերը»: Այն ժամանակ պատրաստ կլինեմ հեռանալու: Ես կուզենայի ինչ-որ տեղում քամու ձայն լսել, նայել վերև, ձեռքով անել և բարձրանալ երկինք:

41 Աղոթենք: Ո՛վ Աստված, մեր Հայր, մեր ողջ կյանքը այս Խոսքի մեջ է, որովհետև Դու Խոսքն ես, և այդ Խոսքը մեզ համար կյանք է: Բայց, Տեր, այստեղ կան մարդիկ, որոնք ունեն Կնիքը, և չնայած դրան` հիվանդ են: Այս երեկո ուզում եմ քաջալերել նրանց, որպեսզի վերցնեն այն իրավունքները, որ Աստված է տվել: Նրանք իրավունք ունեն հաղթելու սատանային: Նա արդեն պարտված է, բայց փորձում է նրանց համոզել հակառակը: Ես նրանց պահանջում եմ Քեզ համար, ո՛վ Հայր:

42 Օգնիր ինձ ճշմարտապես բերել Խոսքը: Դու խոսում ես իմ միջոցով, Տեր, իմ արած մի քանի նշումների և սուրբգրային հատվածների միջոցով: Խնդրում եմ, որ ինձ օգնես, Տեր, որ նրանք ընդունեն Խոսքը և նրանց հավատք տաս, որ փառք տան Աստծուն: Խնդրում եմ Հիսուսի Անունով: Ամեն:

43 Կուզենայի կարդալ Երեմիայի մարգարեության 29-րդ գլխից: Անկախ այն բանից, թե կարդում եք ինձ հետ, թե ոչ, նշեք: Այնուհետև կկարդանք Ղուկասի 16-րդ գլուխը, 14-րդ համարից սկսած:

44 Մինչ բացում եք, ես ուզում եմ ձեզ ասել քարոզի վերնագիրը` «Հուսահատություն»: Այժմ կարդանք Երեմիա 29:10-14 համարները. «Որովհետև այսպես է ասում Տերը. որովհետև հենց որ լրացավ յոթանասուն տարին Բաբելոնի համար, ես ձեզ պիտի այցելեմ և հաստատեմ ձեզ համար իմ բարի խոսքը, որ ձեզ ետ բերեմ այս տեղը: Որովհետև ես գիտեմ այն խորհուրդները, որ ես խորհում եմ ձեր մասին (մի՞թե սքանչելի չէ), ասում է Տերը, խաղաղության

(մտածեք միայն` ես հաստատ որոշել եմ)
Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,
Ես հավատում եմ, որ Հիսուսը կբժշկի ինձ այսօր:

171 Հավատացեք դրան: «Ես հաստատ վճռել եմ: Աստծո Շնորհքով որոշել եմ չդադարեցնել, մինչև ինչ-որ բան դիպչի ինձ: Ես կգնամ այնտեղ, որպեսզի ինձ վրա ձեռք դնեն»: Աստված մեզ երբեք չի լքել: Ես հավատում եմ, որ մեծ Բժիշկը շատ մոտ է: Ես հավատում եմ այն Աստծուն, որը գրել է Խոսքը: Ես հավատում եմ այն Աստծուն, որը զոհաբերություն է արել: Ես հավատում եմ Աստծո Նշանին, որը մեզ մաքրում է նաև այսօր: Ես հավատում եմ, որ Նշանը` Նրա իսկ Կյանքը մեր մեջ է: «Ես ձեզ հետ կլինեմ բոլոր օրերում, մինչև աշխարհի վերջը: Մի քիչ ժամանակ էլ, և աշխարհը ինձ չի տեսնի, բայց դուք կտեսնեք, որովհետև ձեր հետ և ձեր մեջ կլինեմ մինչև աշխարհի վերջը»: Հավատու՞մ եք դրան: Ես հավատում եմ Նրան, ես հավատում եմ, որ Նա կանի: Իսկ դու՞ք:

172 Հենց սկսում եմ, տեսնում եմ տեսիլքներ(ամեն), այն փառավոր տեսիլքները Տիրոջ, որն ինձ հրաշալի բաներ է ասում: Ամեն: Եթե սկսեի այդ մասին խոսել, ողջ գիշերը չէի ավարտի: Հավատու՞մ եք, հավատու՞մ եք: Ամե՛ն: Ես հավատում եմ ողջ սրտով:

173 Այս կինը, ում Պալմեր եղբայրը բերեց ինձ մոտ, չեմ ճանաչում: Նա Ջորջիայից է և տառապում է կանացի հիվանդությամբ: Եթե հավատում է, որ Աստված կբժշկի, Նա կբժշկի: Ես բոլորովին չեմ ճանաչում այդ կնոջը:

174 Այն մյուս կինը, ես չգիտեմ, թե արդյոք նա արդեն լսել է պատգամը, բայց ես տեսել եմ նրան այստեղ, երբ քարոզում էի: Հավատացեք և տեսեք, որ այդ բաները ճիշտ են: Ամեն:

175 Միայն հավատացե՛ք:

176 Այնտեղ մի կին կա նստած, որը մեջքի ցավեր ուներ: Նա շատ է տանջվում: Նրա ազգանունն է Ուիզդըմ: Եթե հավատում եք ողջ սրտով, Հիսուս Քրիստոսը ձեզ կբժշկի: Ես այս կնոջը կյանքում երբեք չեմ տեսել, բայց ահա նա այստեղ նստած է: Նա տանջվում է: Դա դեղին զգեստով կինն է... ճի՞շտ է: Լավ: Մենք անծանո՞թ ենք իրար: Այո՛: Լավ: Դուք կարող եք տուն գնալ, դուք բժշկված եք: Հիսուս Քրիստոսն է ձեզ բժշկել: Ամե՛ն:

177 Եվս մի կին, որը մեջքի ցավեր ունի: Նա ունի մի տղա, որը գլխացավով է տառապում: Դա ճիշտ է: Նրա ազգանունն է Փարքեր: Եթե հավատաք ողջ սրտով, Հիսուս Քրիստոսը երկուսիդ էլ կբժշկի: Ամեն: Մենք իրար չենք ճանաչում: Դա կատարյալ ճշմարտություն է: Ամեն: Հավատացեք ձեր ողջ սրտով:

178 Ահա մի տարեց մարդ, որը Միչիգանից է: Նրան անհանգստացնում են ականջները: Նա ձայներ է լսում: Դա հոգու մեջ տեղի ունեցող մի

Նրա համար ոչինչ չէին կարող անել: Բայց այդ ժամանակ նա ինձ նայեց արցունքով լցված իր մեծ, սև աչքերով և ասաց. «Ինչ-որ բան կատարվեց ինձ հետ»: Այո, ինչ-որ բան էր իր հետ կատարվել: Նա զգացել էր իր հուսահատ վիճակը:

165 Զգանք մեր հուսահատ վիճակը: Դա կյանքի կամ մահվան հարց է:

166 Եթե հուսահատության մեջ չեք, մի եկեք աղոթքի շարք: Բայց եթե հուսահատության մեջ եք, եկեք և կտեսնեք, թե ինչպես կստանաք ձեր բժշկությունը:

167 Աղոթենք: Ողջ սրտով սպասենք Աստծո Թագավորությանը և այդ Թագավորությունը կգա ձեր կյանքում:

168 Մեր երկնային Հայր, խնդրում ենք Քեզ Հիսուսի Անունով, ողորմիր մեզ, Տե՛ր: Օգնիր զգալու մեր հուսահատ վիճակը: Ով Տեր, մեր Աստված, ողորմիր մեզ, խնդրում ենք, և արա այնպես, որ այդ մարդիկ փնտրեն Քեզ ողջ սրտով այսօր: Գիտենք, որ այստեղ ես, Տեր, և նույնն ես երեկ, այսօր և հավիտյան:

169 Եվ թող այս մարդիկ, որոնք ունեն Նշանը, ցույց տան, որ մահից դեպի կյանք են անցել, որ իրենց հին, աշխարհիկ կյանքը փոխել են նոր կյանքով…

170 Արյունը կիրառվել է, և Աստված Նշան է տվել: Թող այս հիվանդները վերցնեն այդ Նշանը և ասեն. «Ես փրկագնված եմ: Ես Քրիստոսի մեջ եմ, իսկ Նրա մեջ հիվանդություն չկա: Ես Նրա մեջ եմ, իսկ Նրա մեջ մեղք չկա: Ես Քրիստոսի մեջ եմ, իսկ Քրիստոսի մեջ անհավատություն չկա: Ես մերժում եմ սատանայի բոլոր ասածները: Ես վերցնում եմ այդ Նշանը, որը ցույց է տալիս… Նա վերքեր է ստացել իմ մեղքերի, իմ անօրենությունների համար, Իր վրա է վերցրել իմ պատիժը, որպեսզի ես խաղաղություն ստանամ: Ես հիմա Նրա վերքերով եմ բժշկվել և ունեմ Նշանը, որը ցույց է տալիս, որ Աստված ինձ ընդունել է Հիսուս Քրիստոսի Արյունով: Եվ հիմա ես ունեմ Նրա հարության Նշանը, ես Իրենն եմ, և Նա իմն է: Իմ հավատքը հաստատուն է, և ես այս պահից ես հավատում եմ Աստծուն, և երբ առաջ գնամ, կբժշկվեմ և կկատարեմ պայմանները, որովհետև Նրա վերջին խոսքերից էին. «Հիվանդների վրա ձեռք կդնեն և նրանք կբժշկվեն»: Շնորհիր մեզ, Տեր: Եվ թող այդ ջերմեռանդությունը մեզ համակի, որովհետև ես դա խնդրում եմ Հիսուսի Անունով: Ամեն:

Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,
Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,
Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,
Ես հավատում եմ, որ Հիսուսը կբժշկի ինձ այսօր:
Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,
Ես հավատում եմ, կամենում եմ, կարող եմ,

խորհուրդները և ոչ թե չարության, որ ձեզ տամ ապագան և հույսը:Եվ դուք կկանչեք ինձ և կգնաք ու աղոթք կանեք դեպի ինձ և ես կլսեմ ձեզ: Եվ դուք ինձ կփնտրեք ու կգտնեք, որովհետև ինձ կխնդրեք ձեր բոլոր սրտով: Եվ ես կգտնվեմ ձեզ համար, ասում է Տերը, և ետ կդարձնեմ ձեր գերությունը և կժողովեմ ձեզ ամեն ազգերից և ամեն տեղերից, ուր որ ձեզ աքսորել եմ, ասում է Տերը, և ես ձեզ կդարձնեմ այն տեղը, որտեղ որ ես ձեզ գերի տանել տվի» (Վերադարձ դեպի Պենտեկոստե. սա ես ինքս եմ ասում: Այս հատվածում գրված չէ: Բայց այս էի ուզում ասել Եկեղեցուն):

45 Այժմ կարդանք Ղուկաս 16:16 համարը. «Օրենքն ու մարգարեները մինչև Հովհաննեսն են. նրանից հետո քարոզվում է Աստծո արքայությունը, և ամեն մարդ ջանք է անում ուժով մտնել նրա մեջ»: (Ոչ միայն մտնել, այլև ուժ գործադրել: Պետք է ուժով մտնել):

46 *«Եվ դուք ինձ կփնտրեք ու կգտնեք, որովհետև ինձ կխնդրեք ձեր բոլոր սրտով»*: Եվ Նա խոստացավ, որ յոթանասուն տարվա վերջում Նա կվերադառնա՝ Երուսաղեմ բերելու ողջ երկրի վրա ցրված Իր ժողովրդին: Եվ այդպես էլ արեց: Դա ճիշտ է:

47 Այժմ պետք է խոսենք այս թեմայի վերաբերյալ՝ հուսահատություն: Ընդհանրապես ճգնաժամային իրավիճակներն են մղում հուսահատության: Հասկանու՞մ եք: Տխուր է , որ այդպես է, բայց մարդն այնքան անփույթ է, նրա հոգին այնքան ծույլ է, որ ճգնաժամային իրավիճակներ են պետք: Ինչ-որ իրավիճակ է հայտնվում, որը ձեզ տանում է ծայրահեղության: Եվ այնժամ իսկապես ցույց եք տալիս, թե ինչ կա ձեր մեջ: Ծայրահեղ իրավիճակներում է երևում, թե ինչպիսին եք դուք: Սովորաբար դա երևան է հանում ձեր մեջ եղած լավ բաները:

48 Տեսել եմ մահվան մահճում գտնվող մարդկանց, որոնք փորձում էին հավաքել իրենց բոլոր ուժերը՝ խոստովանելու համար գաղտնիքներ, որոնք ողջ կյանքում թաքցրել են, իսկ հիմա ուզում էին հայտնել՝ իմանալով, որ մեռնելու են: Նրանք ասում են. (Բրանհամ եղբայրը նմանակում է հոգեվարքի մեջ եղող մարդու ձայնը. ծան. խմբ). «Վերցրեք սա… կարգի բերեք սա… գնացեք… ես ձեզ աղաչում եմ… գնացեք…»: Նրանք հուսահատության մեջ են: Նրանք պետք է այդ բաները կարգավորեին նախկինում, ոչ թե վերջին վայրկյանին: «Կանե՞ք ինձ համար այս կամ այն բանը»: Ծայրահեղ իրավիճակը մեզ տանում է հուսահատության և մեզ ստիպում է անել այն, ինչ հարմար ժամանակին պետք է արած լինեինք, առանց ճգնաժամային իրավիճակում հայտնվելու:

49 Տեսեք, թե ինչ է գրված Ելից 12:11 համարում. «Եվ այսպես պիտի ուտեք նրան. ձեր գոտիները ձեր մեջքին, ձեր կոշիկները՝ ձեր ոտքերին և ձեր ցուպերը ձեր ձեռքին լինելով…»: Պետք է շտապելով

ուտեք, որովհետև օրհասական պահ է:

50 Նրանք տեսել էին Աստծո փառավոր Ձեռքը: Նրանք տեսել էին Նրա կատարած բոլոր հրաշքները և եկել էին նշանի տակ: Եվ մինչ նշանի տակ էին, շտապելով էին ընթրիքը ուտում, որովհետև գիտեին, որ այդ ժամին Աստված հարվածելու էր Եգիպտոսը Իր դատաստանով:

51 Դա մի ժամ էր, երբ դողում էին, երբ ամեն մարդ քննում էր ինքն իրեն, որովհետև երբեք չէր եղել, որ մարգարեի Խոսքը չկատարվեր: Նրանք ունեին ապացույցը, որ այդ Խոսքը Ճշմարտություն է: Այն, ինչ Նա ասում էր, հենց այդպես էլ կատարվում էր: Կրակի Սյունը միշտ այնտեղ էր: Մարգարեն նրանց ասել էր, որ Աստված կանցներ նրանց վրայով միայն այն դեպքում, եթե տեսներ նշանը դռան վրա: Ժամն օրհասական էր:

52 Ես կարող եմ պատկերացնել երեխաների հակազդեցությունը, երբ տեսան, որ երկնքից իջել են այդ մեծ, սև թևերը և ծխի նման տարածվել քաղաքի վրա. աղաղակներ, ամեն տան մեջ կային երեխաներ, որոնք ասում էին. «Հայրի՛կ, դու վստա՞հ ես, որ մենք նշանի տակ ենք»: Այն ժամանակ հայրը նրանց տանում էր դռան մոտ և ցույց տալով դռան սեմը և կողասյուները՝ ասում էր. «Ես արել եմ Նրա Խոսքի համաձայն»:

53 ----- Հայրի՛կ, մի մոռացիր, որ ես քո անդրանիկ որդին եմ: Հայրիկ, դու վստա՞հ ես:

54 ----- Ես վստահ եմ: Այդպես է մեզ ասել մարգարեն, իսկ Նա ունի Աստծո Խոսքը: Նա ասել է. «Երբ արյունը տեսնեմ, կանցնեմ ձեր վրայով: Ամեն տան համար մեկ գառնուկ վերցրեք»: Իմ երեխաներ, ես ձեզ բոլորիդ ներս եմ տարել: Դու իմ առաջնեկն ես, իմ անդրանիկը, իսկ այնտեղ հենց անդրանիկներն են մեռնելու: Բայց այստեղ նշան կա: ԱՅԴՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ: Դրա համար հանգիստ եղիր, որդիս, որովհետև Աստված է խոստացել:

55 ---- Հայրի՛կ, ինչու՞ ես կոշիկներդ հագել: Ինչու՞ է գավազանդ ձեռքիդ: Ինչու՞ ես մի ձեռքումդ հաց պահում, մյուսում՝ գառնուկ: Ինչի՞ համար են այս դառը խոտերը և մնացած բաները: Ինչու՞ ես ուտում այդ: Ինչու՞ է ճակատդ քրտինքով պատվել:

----- Մահն է շուտով հարվածելու:

56 Հասկանու՞մ եք, պահն օրհասական էր, դանդաղելու ժամանակ չկար:

57 Ես հավատում եմ, որ մենք ապրում ենք այնպիսի օրերում, որոնք եկեղեցուն հասցնում են արտակարգ իրավիճակի: Այս առավոտյան պատգամը, որը գալիս էր Աստծուց, ոչ թե ինձանից, պետք է ողջ եկեղեցուն հասցներ արտակարգ իրավիճակի, որովհետև մենք շատ ենք ուշացել: Չափազանց երկար ենք մենք բավարարվել միայն

սպիտակ ծածկոցով փաթաթված մեռած փոքրիկ երեխային և անձրևից թրջված: Նա ծունկի եկավ՝ ձեռքում պահելով մի խաչ և վարդարան և սկսեց արտասանել «Ավե Մարիա»: Ես նրան ասացի. «Մի կողմ դրեք այդ բաները, դրանք պետք չեն»:

159 Նա մոտեցավ ինձ և ասաց. «Հա՛յր…»: Ես նրան ասացի. «Նման բան մի ասեք, մի ասեք: Դուք հավատու՞մ եք»: Թարգմանիչը նրան հարցրեց, թե արդյոք հավատում է: «Այո»: Նա հավատում էր: Ես նրան հարցրի, թե ինչպես է հավատում: Նա պատասխանեց. «Եթե Աստված կարող է ծերունուն տեսողություն տալ, կարող է կյանք տալ իմ երեխային»: Այդ կինը ունեցավ այդ հրատապության զգացումը, երբ տեսավ, որ Աստված բժշկել է կույրին: Նա գիտեր, որ Աստված կարող է հարություն տալ իր մեռած երեխային: Հուսահատությունը մղեց նրան: Իմ կողմից ոչինչ չեղավ: Ես միայն տեսիլքը տեսա: Ես ասացի. «Տեր Հիսուս, ես փոքրիկ երեխա տեսա տեսիլքում: Պետք է, որ նա լինի»: Այդ պահին նա շարժեց տոտիկը և գոռաց. «Ուա, ուա…»: Ես ասացի. «Տարեք այդ կնոջը բժշկի մոտ, վկայական ստացեք նրանից, որ երեխան մահացել էր»: Եվ բժիշկը գրեց վկայականը. «Այս երեխան մահացել է իմ աշխատասենյակում, առավոտյան ժամը ինին, կրկնակի թոքաբորբից»: Երեխան հիմա ապրում է Մեքսիկայում, ինչքան գիտեմ: Ինչու՞: Պատճառը մոր հուսահատ վիճակն էր, որն աղաղակում էր իր երեխայի համար և տեսնելով, որ Աստված բժշկեց կույրին, հավատում էր, որ հարություն կտա իր երեխային:

160 Տագնապը, ջերմեռանդությունը…«Եթե Ինձ ձեր ողջ սրտով փնտրեք, Ես ձեզ կլսեմ»:

161 Թագավորությունը… օրենքն ու մարգարեները քարոզվել են մինչև Հովհաննես Մկրտիչը: Դրանից հետո Աստծո Թագավորությունն է քարոզվում և ուժեղներն են այնտեղ մտնում: Դու չես մնում քո տեղում և ասում. «Տեր, օձիքիցս բռնիր ու տար ինձ»: Ոչ, դուք պետք է ձեր ողջ ուժը գործադրեք մտնելու համար: Դա մեզ համար պետք է լինի կյանքի կամ մահվան հարց:

162 Կուզենայի ժամանակ ունենալ՝ պատմելու համար մեկ ուրիշ պատմություն մի կնոջ, մի աղջկա մասին, որը սխալ ճանապարհով էր գնացել, հետո նոր կյանք սկսեց, այնպես, որ ես նրան ասացի. «Քույր…»:

163 Նա վեր կացավ և ասաց. «Կարծում եմ, որ հիմա շատ լավ կլինի»: Բայց ես նրան ասացի. «Ոչ, դեռ մնացեք ձեր տեղում»: Հետո նա սկսեց մի քիչ աղոթել, հետո ավելի ու ավելի ուժեղ: Որոշ ժամանակ անց նա զգաց իր հուսահատությունը և սկսեց գոռալ. «Ո՛հ, Աստված իմ, փրկի՛ր ինձ»:

164 Հակաալկոհոլային ընկերությունը չէր կարողացել նրան բժշկել:

հուսահատության էներգիայով: Աստված խոսել էր իր սրտի հետ և ասել նրան, որ կույրին տեսողություն տվողը կարող էր նաև մեռածին հարություն տալ: Ո՛հ, այո՛, նրա մեջ սպառող կրակ կար:

155 Ո՛հ, դուք, որ հիվանդ եք, եթե թույլ տայիք, որ այդ կրակը ձեր մեջ մնար մի քանի րոպե և տեսնեիք թե ինչ է կատարվում… այդ հրատապ վիճակը… Աստված, որ բժշկեց այն փոքրիկ տղային այն երեկո, որ բժշկեց քաղցկեղ ունեցող կնոջը, բժշկեց այն տղամարդուն, բժշկեց Ֆլորենս Նայթինգեյլի ծոռնուհուն և տասնյակ հազարավոր ուրիշ մարդկանց… Անվիճելի վկայություններ կան: Նա կարող է հարություն տալ մեռածներին, բժշկել հիվանդներին և ամեն բան անել, որովհետև Նա Աստված է: Նա Աստված էր երեկ, Նա Աստված է այսօր: Եթե իրոք այդ հուսահատ վիճակում եք, ինչ-որ բան կստանաք:

156 Իր հուսահատության մեջ այդ կինը շարունակեց վազել: Ես ասացի Մուր եղբորը. «Նա ինձ չի ճանաչում, նա ինձ երբեք չի տեսել: Նա չգիտի, թե ով է բեմի վրա»: Այդ խեղճ կաթոլիկ կինը ոչ մի անգլերեն բառ չգիտեր: Ուրեմն ինչպե՞ս կարող էր իմանալ, թե ինչ է կատարվում: Ես ասացի. «Գնացեք, երեխայի համար աղոթեք, դա նրան կբավարարի, և նա կգնա»: Այդ կողմում շատ աղմուկ կար: Նա ճամփա էր բացում ողջ ուժով, և բոլորը գոռում էին: Նա անցնում էր նրանց ուսերի վրայով, կամաց-կամաց մոտենում, ընկնում էր, սողում էր նրանց ոտքերի միջով՝ հրելով բոլորին: Դա նրան չէր հետաքրքրում, նա ուզում էր մոտենալ ամեն գնով: Նա ամեն գնով ուզում էր տեսնել քարոզչին:

157 Դա ձեզ չի՞ հիշեցնում սունամուհու պատմությունը: Միայն թե դա տեղի ունեցավ ոչ թե երեք հազար հինգ հարյուր տարի, այլ երեք-չորս տարի առաջ: Այդպիսի բան կարող էր տեղի ունենալ նաև այս երեկո: Երբ այդ հրատապությունը ստիպում է ձեզ վեր կենալ և ձեր ողջ սերն ու հավատքը դնել մարտի դաշտում՝ որպեսզի ստանաք ձեր ուզածը, անպայման կստանաք, որովհետև դա Աստծո խոստումն է: Դա կատարյալ ճշմարտությունն է:

158 Ես, որ քարոզիչ, ավետարանիչ եմ, շրջվեցի: Ես խղճում էի այդ կնոջը, բայց չկար իմ մեջ այդ հուսահատությունը: Ես շրջվեցի և մտածեցի. «Ձեր Մուր եղբայրը նրա համար կաղոթի, և ամեն ինչ լավ կլինի»: Ես շրջվեցի և ասացի. «Ինչպես քիչ առաջ ասում էի, հավատքը…»: Հանկարծ տեսիլք տեսա: Ես տեսա մեքսիկացի երեխա՝ մուգ մաշկով: Նա նայում էր ինձ և իր անատամ բերանով լիաթոք ծիծաղում: Ես ասացի. «Մի րոպե սպասե՛ք»: Մոր հուսահատությունը Սուրբ Հոգուն մղեց փոխելու իմ մտադրությունը և ուղղելու սիրտս այլ ուղղության վրա. Նա տեսիլքում ինձ ցույց տվեց երեխային: Ես ասացի. «Մի րոպե սպասեք, բերեք ինձ մոտ երեխային»: Եվ կինը մոտեցավ՝ գրկում պահելով կապույտ և

եկեղեցի գալով: Պետք է ինչ-որ բան անել:

58 Մենք կարող ենք մեծ նշաններ և հրաշքներ տեսնել ուրիշներ մոտ: Իսկ մե՞զ մոտ: Դա մեզ պետք է տաներ հուսահատ վիճակի, որպեսզի որոշենք Աստծո առաջ… Նրա գալստի նշանները պետք է ողջ եկեղեցուն համախմբեին, այն ամենից հետո, ինչ կարդացինք… Սուրբ Հոգին մեզ ասել է. «Գնացեք այսինչ տեղը, և այսինչ բանը կկատարվի»: Նա մեզ չի ասում, թե ինչ է կատարվել, այլ թե ինչ է կատարվելու: Մենք գնում ենք այնտեղ, և դա կատարվում է: Թերթերը հրատարակում են այդ, և մենք կարող ենք տեսնել լուսանկարները: Մենք վերադառնում ենք այստեղ և տեսնում ենք, թե ինչպես են բացահայտվում Աստվածաշնչի մեջ թաքնված փառավոր գաղտնիքները, որոնք մեզ համար նոր հորիզոններ են բացում, որոնց մասին նախկինում չէինք էլ կասկածում, և այդ ամենը կատարյալ համաձայնության հետ է Տեր Հիսուսի մոտալուտ գալստի նշանների հետ:

59 Այնուհետև պատգամների վերջում կարողացել ենք տեսնել Սուրբ Հոգու փառավոր գործը: Մենք տեսել ենք, որ Նա տեսանելի է դարձել շատերի համար: Նույնիսկ կարողացել են լուսանկարել: Տեսնում ենք, թե ինչպես է Նա գործում, ապացուցելով, որ մարդը չի գործում, ոչ էլ քարոզիչը կամ որևէ եկեղեցի, այլ դա Սուրբ Հոգու հայտնությունն է, որը մեզ ցույց է տալիս նույն բաները, որոնք ցույց էր տվել Հիսուս Քրիստոսի Մարմնում եղած ժամանակ: Այժմ Նա Նրա Հարսի Մարմնում է: Դա մեզ պետք է հասցներ արտակարգ իրավիճակի:

60 Այդ մարդիկ տեսել էին Աստծո ձեռքը: Երեկոյան ընթրիքի ժամանակ շտապելով էին ընթրում, որովհետև գիտեին, որ ինչ-որ բան է կատարվելու: Հիշեք սա. Տիրոջ գալստյան ժամանակ մեկնումը կլինի հանկարծակի, կլինի գաղտնի: Նա կգա տանելու Իր Հարսին, ինչպես գողն է գալիս գիշերվա մեջ: Երբ մտածում ենք… Հանկարծակի ձեր ընտանիքի անդամներից կանհետանան, իսկ դուք կմնաք: Դա մեզ պետք է շտապեցներ ընդունելու Աստծո Շնորհքը, որպեսզի հետ չմնանք: Եվ եթե կա մի բան, որ… Տեր, թույլ չտաս, որ ես մնամ:

Վերջերս լսեցի, որ Մել Ջոնսոնը երգում էր այս երգը.

Հիշիր ինձ, երբ արցունքներս հոսում են,

Հիշիր ինձ, երբ միայնակ եմ,

Երբ կանցնեմ Հորդանանը,

Երբ կկանչես Քեզ պատկանողներին, հիշիր ինձ:

61 Ես ուզում եմ, որ անունս գրված լինի Կյանքի Գրքում: Ես ուզում եմ, որ Նա հիշի ինձ, երբ կկանչի Իր ժողովրդին: Եվ դա իմ մեջ ցանկություն է դնելու շտապելու, առաջ նետվելու, ինչպես Պողոսն էր ասում՝ *«… որպեսզի չլինի թե ուրիշներին քարոզելով՝ ինքս*

անպիտան լինեմ»: Դա կարող էր պատահել: Դա է ինձ գիտակցել տալիս իրավիճակի հրատապությունը: Երբ մտածում եմ, որ այսքան տարիներ Ավետարանը քարոզելուց հետո կարող եմ պատրաստ չլինել Նրա գալստին: Ի՞նչ պետք է անեմ: Ո՞րն է հաջորդ փուլը: Եվ դա ինձ տագնապալի իրավիճակի է հասցնում: Դա ինձ անընդհատ անցկացնում է վայրիվերումների միջով: Դա դժվար է, որովհետև երբ մարդկանց հետ եմ, պետք է նվիրվեմ իրենց, որպեսզի կարողանամ մի քանիսին շահել Քրիստոսի համար՝ միշտ աչքերիս առաջ ունենալով այդ Նշանը: Դուք հասկանու՞մ եք:

62 Եվ տեսնում եմ, որ որոշ բաներ են կատարվելու, ու ես չեմ կարող դրանց մասին մարդկանց հետ խոսել: Տեսնում եմ ամեն տեսակ բաներ, որոնց մասին ինձ արգելված է խոսել: Այն տեսիլքները, որոնց մասին հարցնում են... Նրանք շատ դժբախտ կզգային, եթե նրանց պատմեի դրանց մասին: Ուրեմն ավելի լավ է ոչինչ չասել: Եվ հետո այնքան ես խորանում տեսիլքների մեջ, որ ամեն բան տեսիլք է դառնում, և դա փորձում է մեր նյարդերը: Դուք ձեզ հարցնում եք. «Արդյո՞ք տեսիլք եմ տեսնում, թե՞ իրականություն է»: Գերծանրաբեռնվում եք, մարդկանց մասին հայտնաբերում եք բաներ, որոնք կուզեիք չիմանալ: Նրանք, ովքեր ուզում են տեսիլքներ տեսնել, այդ բաներն իմանալ, չգիտեն, թե այդ ծառայությունը ինչ կարժենա իրենց: Դուք չգիտեք, թե ինչն է ուղեկցում այդպիսի ծառայությանը: Դա ձեզ տանում է հուսահատության, հրատապ իրավիճակի. «Տեր Աստված, գիտեմ, որ հաշիվ եմ տալու...»:

63 Ձեք Մուրը մի օր ինձ ասաց. «Դատաստանի օրը չէի ուզի ձեր տեղը պատասխան տալ: Տերը բոլոր այդ հոգիներին հանձնել է ձեզ, և դուք նրանցից յուրաքանչյուրի համար հաշիվ եք տալու: Դուք պատասխան եք տալու ձեր ծառայության համար»: Նա ինձ այդ ասաց տասնհինգ կամ տասնութ տարի առաջ: Այն ժամանակվանից ես զգում եմ այդ հրատապությունը: Ի՞նչ եմ անելու: Տեր, թող Քո Խոսքից բացի ուրիշ բան չասեմ: Թող նրանց ասեմ Ճշմարտությունը կամ թող լռեմ: Դա է ինձ տալիս հրատապության զգացումը:

64 Այնուհետև մենք տեսնում ենք, որ հայտնվում են բոլոր այդ նշանները. Սուրբ Հոգին բացում է կնիքները, բացահայտում է եկեղեցու շրջանները, հետո հայտնվում է Կրակի Սյունը, որում բացահայտվում է Նա Ինքը: Յոթ կնիքները բացվեցին, նշանները նկարագրվեցին նույնիսկ թերթերում, յոթ հրեշտակները յոթ պատգամներ բերեցին,որոնք լիովին հաստատում էին այն, ինչ ասում է Աստվածաշունչը: Այս ժամանակի ընթացքում յոթ կնիքները, ժամանակների նշանները բացվեցին մարդկանց. այդպիսով Տերը հայտնում է Իր ներկայությունը: Այնուհետև այս առավոտյան քարոզում տեսանք, որ պարտադիր է նշանի առկայությունը ամեն մարդու համար: Դուք իմ հարազատներն եք, իմ ընտանիքը: Դուք որ

մեզանից չէին տարբերվում: Նրանք էլ հինգ զգայարաններ ունեին, ինչպես մենք: Նրանք էլ ուտում և խմում էին, ապրում և մեռնում մեզ նման:

151 Նրա ներքին հուսահատությունն այնպիսին էր, որ նա հեռացավ իր թագավորությունից: Նրա համար միևնույն էր, որ պետք է գնար անապատով, ուղտի վրա նստած, ութսուն օր շարունակ, երբ վտանգ կար հարձակման ենթարկվելու իսմայելացի կողոպտիչների կողմից: Ամեն դեպքում նա կգնար այնտեղ: Եվ երբ նա տեղ հասավ, Սողոմոնը նրան ասաց այն ամենը, ինչ նա ցանկանում էր իմանալ: Հրատապ վիճակ: Հիսուսն ասաց, որ դատաստանի օրը նա վեր կկենա և կդատապարտի այդ սերնդին, որովհետև Սողոմոնից մեծ Մեկը կար այնտեղ: Հրատապ վիճակ:

152 Որպես եզրափակում՝ կուզենայի ասել սա. վերջերս տեսա հուսահատ վիճակ, երբ Մեքսիկայում էի: Ես բարձրացա ամբիոն մեծ բեմի վրա: Մարդիկ եկել էին առավոտյան ժամը ինից, իսկ այդ ժամանակ երեկոյան ժամը տասն էր: Նախորդ օրը երեսուն տարուց ի վեր կուրացած մի ծերունի սկսել էր տեսնել, գնում էր քաղաքով մեկ և վկայում: Այնտեղ հագուստների կույտ էր դրված՝ հավանաբար քառասուն մետր բարձրությամբ, հին շալերի մի կույտ: Կարծում եմ, նրանք կդժվարանային որոշել, թե որն ումն է: Տեղատարափ անձրև էր գալիս:

153 Ինձ անցկացրին պատի վրայով և պարանով իջեցրին բեմի վրա: Մարդը, որ նստած էր այնտեղ... նա և իր աղջիկը նոր էին եկել: Նրանք եկել էին Միչիգանից, խոսում էին Արմենտ եղբոր մասին. մենք նրան լավ ենք հիշում, հիմա նա Փառքի փողոցներում է քայլում: Արմենտ եղբայրն այնտեղ էր: Նա հանեց իր վերարկուն և տվեց Ձեք Մուր եղբորը, որը դողում էր անձրևի տակ: Քանի որ նա հարավից էր, մրսում էր Մեքսիկայի ցուրտ անձրևի տակ:

154 Այդ ժամանակ ինձ մոտեցավ իմ որդի Բիլի-Պոլը և ասաց. «Հայրիկ, պետք է մի բան անել: Այստեղ մի մեքսիկացի կին կա, որի երեխան մահացել է այս առավոտ: Ես բավականաչափ օգնականներ չունեմ, որպեսզի նրան աղոթքի շարքից հեռու պահեմ»: Եթե ձեռնադրությունը կարող է տեսողություն տալ կույրերին, կարող է նաև հարություն տալ մեռած երեխային: Այդ կինը կաթոլիկ էր և... Չէին կարողանում նրան պահել: Էսպինոզա եղբայրը նրան ասել էր. «Աղոթքի թերթիկ չունենք, պետք է սպասեք մինչև վաղը»: Բայց կինն ասել էր. «Երեխաս մահացել է: Առավոտն է մահացել, ես պետք է գամ»: Նա կգար, անկախ նրանից աղոթքի թերթիկ ուներ թե ոչ: Մոտ երեք հարյուր հոգի կար աղոթքի շարքի համար: Նա սողոսկեց նրանց ոտքերի միջով, բարձրացավ նրանք մեջքին, վազելով այդ մեռած երեխայի հետ և ընկավ ուրիշ մարդկանց մեջ: Բայց դա նրա համար կարևոր չէր, նա փորձում էր մտնել: Նա ներշնչված էր

լինել:

146 Հայրոսի աղջիկը մահամերձ էր: Նա կիսով չափ էր հավատում: Նա հավատում էր Հիսուսին, բայց չէր համարձակվում հռչակել այդ՝ վախենալով, որ իրեն կվտարեն ժողովարանից: Բայց մի առավոտ բժիշկը եկավ և ասաց. «Նա մահամերձ է»: Անհույս իրավիճակ էր: Նա չէր կարող երևալ Հիսուս Նազովրեցու հետ միասին, որովհետև կկորցներ քահանայի իր դիրքը: Բայց կարող եմ ձեզ ասել. երբ հուսահատ վիճակում հայտնվեց, դիմեց ծայրահեղ միջոցների: Տեսնում եմ նրան վերարկուն ու գլխարկը վերցնելիս և արագ դուրս գալիս: Նա վազում է դեպի բազմությունը՝ հրելով մարդկանց, հասնելու համար այն վայրը, ուր կինը դիպչել էր Հիսուսի հագուստին: Ամբոխը գոռում էր: Բայց նա մոտեցավ և ասաց. «Վարդապետ, աղջիկս մահամերձ է, աղջիկս մահամերձ է: Եթե Դու գաս և ձեռքդ դնես նրա վրա, նա կապրի»: Ո՛հ, Աստված իմ: Հուսահատությունը ձեզ կմղի ասելու բաներ, որ երբեք չէիք ասել, անելու բաներ, որ երբեք չէիք արել: Այն ձեզ գործողության է մղում: Այդպես նրա աղջիկը փրկվեց:

147 Ունենանք մեր մեջ այդ հրատապության զգացումը, ինչպես արյունահոսությամբ տառապող այն կինն ուներ: Աստվածաշունչն ասում է, որ նա իր ողջ դրամը տվել էր բժիշկներին, բայց նրանք չէին կարողացել որևէ բան անել իր համար: Նրա արյունահոսությունը սկսել էր դաշտանադադարի ժամանակ և այն ժամանակվանից չէր դադարել: Գուցե նրանք վաճառել էին իրենց ագարակը, ջորիներին, ձիերին, ողջ ունեցվածքը: Բայց այդ ամենն իզուր էր: Եվ քահանան նրան ասել էր երբեք չգնալ այդ հավաքույթներին: Բայց մի օր նա մտածեց և նայեց իր շուրջը: Նա ապրում էր գետի ափին, ուր մի ժամանակ գտնվում էր իր ագարակը. նա տեսավ, որ բազմությունը հավաքվում է մի Մարդու շուրջը: Նա հարցրեց. «Ո՞վ է սա»: «Հիսուս Նազովրեցին»:

148 Նա ծայրահեղ որոշում ընդունեց: Նա մտածեց. «Ես ոչինչ եմ: Բայց եթե կարողանամ միայն դիպչել Նրա հագուստին, կբժշկվեմ»: Նա ուշադրություն չդարձրեց քննադատություններին և բոլոր նման բաներին: Նա մոտեցավ և դիպավ Նրա հագուստին… Անմիջապես Հիսուսը շրջվեց և հարցրեց. «Ո՞վ ինձ դիպավ»: Բոլորը ժխտեցին: Բայց Նա նայեց իր շուրջը: Աստված Նրան շատ մեծ պարգև էր տվել: Նա Աստված էր: Նա հայտնաբերեց կնոջը և նրան ասաց, որ բժշկվել է: Իրավիճակի հրատապությունն էր նրան մղել դրան:

149 Նույնը վերաբերում է Սաբայի թագուհուն՝ հարավի թագուհուն: Նա լսել էր Աստծո պարգևի մասին, որը գործում էր Սողոմոնի միջոցով: Նրան հուսահատությունը տարավ այնտեղ:

150 Հրատապ վիճակ… նրանք ինձ և ձեզ նման մարդիկ էին: Նրանք

այստեղ եք և լսում եք ձայներիզները, ես ձեզ սիրում եմ: Այսպիսով կարող եք մի փոքր հասկանալ իմ տագնապը:

65 Հուսահատություն… Նրա գալստի նշանները Քրիստոսի Մարմնի ամեն անդամի պետք է հասցնեին այն վիճակին, որ աճապարանքով զբաղվեինք մեր հոգու բարեկեցությամբ ապագայի համար: Ի՞նչ օգուտ, որ շահենք ողջ աշխարհը: Ո՞րն է մեր կյանքի նպատակը: Ինչի՞ համար ենք աշխատում: Ինչու՞ ենք ուտում: Ինչու՞ ենք պայքարում: Ապրելու համար: Եվ ո՞րն է մեր կյանքի իմաստը. մեռնե՛լը: Դուք չեք կարող ապրել, եթե պատրաստ չեք մեռնելու ձեր անձերի համար: Դա ճիշտ է:

66 Տեսնելով բոլոր այս հրաշագործ բժշկությունները՝ պետք է լիովին գիտակցեինք իրավիճակի հրատապությունը:

67 Եթե այս փոքրիկ տղան… Այս կինը տիկին Փիքենփա՞ֆն է: Դուք այն կի՞նն եք, որ այստեղ էիք բերել փոքրիկ տղային: Այո, ահա այն կինը, ում մասին քիչ առաջ խոսում էի: Ես պատահաբար նայեցի այն կողմը և տեսա նրան:

68 Եթե Աստված կարող է այդ անել այդ փոքրիկ տղայի համար, ուրեմն դուք պետք է զգայիք այդ հրատապությունը: Գուցե այստեղ Նյու Ալբանիայից մարդ կա, որը Ռոբերսեն եղբոր ընկերն է: Նա մի փոքրիկ տղա ուներ: Նրա կինը բժշկվել էր քաղցկեղից: Փոքրիկ տղան էլ տառապում էր ուժեղ ասթմայով, որից նրա վիճակը շատ վատ էր: Կարծես քաղցկեղ ունենար պարանոցում: Նրա հայրը նրան այստեղ բերեց մի առավոտ (տեսա, որ նա բարձրացնում է ձեռքը, նա դահլիճի խորքում է), որ աղոթեն նրա համար: Տեսնու՞մ եք: Հուսահատ, օրհասական վիճակ:

69 Երբ նրա կինը քաղցկեղից մահանալու վրա էր, նա գիտեր, որ Աստված կարող է իր կնոջը բժշկել: Եթե Աստված կարող էր բժշկել կնոջը, կարող էր բժշկել նաև երեխային: Դա մղում է վճռական քայլերի: Դուք պետք է հասնեք այնպիսի վիճակի, որ զգաք այդ հրատապությունը, հուսահատությունը, այնժամ Աստված կարող է ձեզ լսել: Բայց եթե դուք անհոգ եք, եթե ձեզ համար միևնույնն է, թե Նա կգործի, թե ոչ, դա ուրիշ բան է: Դուք ասում եք, որ հավատում եք, բայց այդ հուսահատ իրավիճակն է պետք, որ գործեք:

70 Ես կարծում եմ, որ այդ զգացումը չունենք այն պատճառով, որ պակաս է մեր սերը, Աստծո հանդեպ սերը: Աստծո հանդեպ սերն է այդ հրատապության վիճակը ստեղծում մեր մեջ: Եթե Աստված ձեր մեջ է, նշանը ձեր մեջ է, և հասկանում եք, թե ինչ ժամանակներում եք ապրում, տեսնելով, որ աշխարհը սուզվում է մեղքի մեջ, կունենանք այդ հրատապության զգացումը: Դա հաստատ է:

71 Խոսքը պարզ ասում է Գաղատ 5:6 համարում (եթե ուզում եք նշել), որ հավատքը սիրով է գործի դրվում: Հավատք ունենալու միակ

ծնը սեր ունենալն է: Որովհետև ի վերջո հավատքը սիրո դրսևորում է: Հենց այդպես է: Հավատքը դրսևորվում է սիրով: Հավատք չեք կարող ունենալ, եթե սեր չունենաք:

72 Ինչպե՞ս կարող եք վստահել ձեր կնոջը, եթե նրան չեք սիրում: Իսկ դա «ֆիլեո» սերն է: Իսկ Աստծո հանդեպ «ագապաո» սե՞րը: Ի՞նչ կարող եք անել, եթե չեք սիրում Աստծուն: Եթե սիրում եք ձեր կնոջը, բայց այդ մասին երբեք նրան չեք ասում, չեք արտահայտում ձեր սերը, երբեք չեք համբուրում ու գրկում, չեք ասում, որ նա աշխարհի ամենալավ խոհարարուհին է, ամենագեղեցիկն է, եթե չեք ասում, թե ինչքան եք նրան սիրում ... Եթե նրան չասեք այդ, երբեք չի իմանա: Եթե սիրում եք, պետք է արտահայտեք այդ զգացմունքը:

73 Այդպես ենք մենք վարվում Աստծո հետ: Երբ մենք Նրան սիրում ենք, ասում ենք այդ մասին: Մենք Նրան պաշտում ենք, երկրպագում… սերն է մեզ մղում դրան:

74 Իսկ ի՞նչ, եթե անհրաժեշտ է ինչ-որ բան անել ձեր կնոջ համար: Դուք դադար չունեք, մինչև կարողանաք անել այդ: Ի՞նչ կկատարվի, եթե ձեզ ասեն, որ ձեր կինը քաղցկեղ կամ թոքախտ ունի և պետք է մեռնի: Դուք ամեն բան կանեք: Դա ձեզ կմղի գործողությունների:

75 Նույն բանն է: Մենք պետք է սեր ունենանք հավատք ունենալուց առաջ: Ի՞նչ է կատարվում, երբ իսկապես սեր ունենք: Դա մեր հավատքը տանում է Աստծո մարտի դաշտի ամենաթեժ տեղը: Աստծո, Իր Խոսքի, Իր ժողովրդի հանդեպ ճշմարիտ աստվածային սերը հավատքը հասցնում է մինչև այնտեղ: Սերը իր իշխանությանն է ենթարկում հավատքը և… հառա՛ջ… Այդ է անում սերը:

76 Հիսուսն ասում է Հովհ.14:23 համարում. *«Եթե մեկն ինձ սիրում է, իմ խոսքը կպահի»*: Բայց դուք չեք կարող Նրա Խոսքը պահել, եթե չեք հավատում Նրա ասածին: Այսպիսով տեսնում եք, որ Աստծուն սիրողը պահում է Աստծո Խոսքը: Եթե Տերն ասում է. «Ես եմ Տերը, որ բժշկում եմ», նա հավատում է: Սերն է մղում հավատալու, որովհետև սերն իշխում է ամեն բանի վրա: *«Եթե մարդկանց ու հրեշտակների լեզուներով խոսեմ, բայց սեր չունենամ, ոչինչ եմ»*: Տեսնու՞մ եք: *«Եթե մինչև իսկ սարերը տեղափոխելու ամեն հավատն ունենամ, բայց սեր չունենամ, ոչինչ եմ»*: Սերն է իշխում ամեն բանի վրա, որովհետև Աստված սեր է: Աստված սիրո Աստված է: Այո: Հիսուսն ասել է. *«Եթե մեկն Ինձ սիրում է, Իմ խոսքը կպահի»*:

77 Մենք գիտենք, որ ճիշտ է այն, որ Աստված կգտնվի հուսահատ հոգիների կողմից: Մենք բոլորս այդ գիտենք: Բայց ընդհանրապես ինչ-որ առանձնահատուկ բան է պետք՝ այդ հուսահատությանը, այդ հրատապությանը տանելու համար:

78 Տեսնում ենք, որ Հակոբ 5:16 համարում Աստվածաշունչն ասում է, որ արդարի ջերմեռանդ աղոթքը (այսինքն հրատապ վիճակում

Նրանից միայն մնացել էր մաշկը ոսկորների վրա: Նրա ոտքերը սարսափելի նիհար էին: Թվում էր, թե նրա երակները այլևս չէին գործում: Ես չէի հասկանում, թե ինչպես նա կարող էր դեռևս ողջ լինել: Դուք տեսել եք լուսանկարը: Ես ծունկի եկա մահճակալի կողքին: Նա իրոք հուսահատ վիճակում էր: Նրան բերել էին առանց նույնիսկ մտածելու, թե արդյոք կարող եմ գնալ նրան տեսնելու:

142 Սրտիցս արյուն էր կաթում՝ տեսնելով հոգեվարքի մեջ գտնվող այդ խեղճ կնոջ հավատքը, և ես աղոթում էի ողջ սրտով: Եվ մինչ ես աղոթում էի, մի աղավնի նստեց պատուհանի վրա և սկսեց ղունղունալ: Ես կարծում էի, թե նա վարժեցված է և տան բնակիչներից մեկինն է պատկանում: Մեկ ժամ էլ չկար, որ Անգլիայում էի, նոր էի եկել օդանավակայանից: Ես կարծում էի, որ աղավնին վարժեցված է, բայց երբ վեր կացա և ասացի «ամեն», թռչեց և գնաց: Ես եղբայրներին հարցրի, թե արդյոք լսեցին աղավնու ձայնը: Նրանք այդ մասին էին խոսում: Հանկարծ ես ասացի. «Գիտե՞ք, թե ինչ է նշանակում այդ աղավնու ներկայությունը: ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ. դու չես մեռնի, այլ կապրես»: Այսօր այդ կինը ողջ է: Եվ ինչու՞: Որովհետև հուսահատությունը նրան մղել էր այն վիճակի, երբ պետք է ընտրեր կյանքի և մահվան միջև: Ստացվեց այնպես, որ նա տեղ հասավ միաժամանակ ինձ հետ, և որպես Նշան՝ Աստված աղավնի ուղարկեց՝ տալու համար ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ Խոսքը: Հրատապ վիճակ…

143 Արիզոնայի Ֆենիքսից իմ առաջին հավաքույթի ժամանակ բերեցին Հեթի Վոլդրոփ քրոջը: Նրան բերել էր ամուսինը և գիշերօթիկ բժիշկը: Նա սրտի քաղցկեղ ուներ: Նա որոշել էր գալ հավաքույթին, բայց այնքան վատ էր… էլ չէր կարողանում շնչել, արյունը մնում էր սրտի մեջ… Սրտի քաղցկեղ… Դա տասնութ-քսան տարի առաջ էր: Դա 1947 թվականին էր:

144 Նա ասել էր իր ամուսնուն և բժշկին. «Եթե մեռնեմ ճանապարհին, այնուամենայնիվ ինձ տարեք այնտեղ»: Հրատապ վիճակ… Նա կորցրել էր գիտակցությունը: Ես չեմ կարծում, որ նա մահացած էր, բայց նա ասում է, որ մեռած է եղել: Հնարավոր է… Գուցե նա կլսի այս ձայներիզը… Նա ասում է, որ մահացած էր: Ես այդ չգիտեմ: Ինձ ասել էին. «Ձեզ մոտ բերելու են մի կնոջ, որը քիչ առաջ մահացավ»: Երբ նրան բերեցին, նա չէր շարժվում: Բայց երբ նրան բերեցին, Աստծո Խոսքը եկավ, ես ձեռք դրեցի նրա վրա, նա վեր կացավ և ոտքով տուն գնաց: Կարծեմ՝ ամենաքիչը տասնութ տարի է անցել, և հիմա նա բացարձակապես առողջ է: Երբ գնամ Թուսոն, կտեսնեմ նրան: Հուսահատություն… «Եթե նույնիսկ մեռնեմ ճանապարհին, տարեք ինձ այնտեղ: Նա բժշկել է ուրիշներին, ինձ էլ կբժշկի Նա»:

145 Թող մեր սրտերն այսօր լցվեն սիրով և ջերմեռանդությամբ: Թող մենք զգանք այդ հրատապությունը: Հետո կարող է չափազանց ուշ

աղաղակեց, երբ Գեթսեմանիում էր՝ երբևէ գոյություն ունեցած ամենափառավոր մարտի դաշտում: Արդյո՞ք վերցնելու էր աշխարհի մեղքերը, թե՞ մնալու էր երկրի վրա Իր սիրելի աշակերտների հետ. մի բան, որ կուզենար: Բայց տեսեք Նրա խոնարհությունը, երբ ասաց. «Ոչ թե իմ, այլ Քո կամքը լինի»: Նա խոնարհվեց Խոսքի առջև, երկնքի Աստծո խոստացած Խոսքի առջև: Այնուհետև Նա արեց ավելին: Եվ եթե Նա ավելին արեց, որքան ավելի՝ մենք: Ղուկասի ավետարանում գրված է, որ Նա աղոթում էր *ջերմեռանդորեն*: Սիրելի եղբայրս, սիրելի քույրս, եթե Հիսուսը ջերմեռանդորեն աղոթեց, որքան ավելի մենք պետք է ջերմեռանդորեն աղոթենք, մենք, որ շնորհքով փրկված մեղավորներ ենք: Եթե որոշման հրատապությունը մղեց Աստծո Որդուն այդ ծայրահեղ վիճակին, որքան ավելի մենք պետք է մղվենք դրան: Մենք պետք է Աստծուն աղաղակենք ողջ էությամբ:

137 Վերջին օրերում Աստված հայտնվել է մեր մեջ Իր նշաններով ու հրաշքներով այնպես, որ… Դա պետք է մեզ մղեր թողնելու մեր բոլոր փաստարկները: Դա ճիշտ է: Եվ այն փաստը, որ Նա ուզում է մեզ բժշկել և փրկել, պետք է բոլորիս մեջ հրատապության զգացում դներ, որը մեզ կմղեր փնտրելու այդ բժշկությունը մինչև որ գտնենք այն:

138 Տեսեք, եթե Ֆլորենս Նայթինգեյլը (հանրահայտ Ֆլորենս Նայթինգեյլի ծոռնուհին)…Տեսել եք նրա լուսանկարը, նրա քաշը մոտ տասնհինգ կիլոգրամ է: Քաղցկեղը կերել է նրան: Նրան ինքնաթիռով Աֆրիկայից տարան Լոնդոն: Բոսվորթ եղբայրը նամակ գրեց և հայտնեց նրան. «Մենք չենք կարող գալ Աֆրիկա»:

139 Նա պատասխանեց (նրա բուժքույրն էր գրել նամակը). «Ինձ շարժվել չի կարելի: Չեմ կարող տեղափոխվել»: Ես ցույց տվեցի ձեզ լուսանկարը: Դուք տեսել եք այդ լուսանկարը: Ինչպես երևում է լուսանկարում, նրա հագին միայն մի շորի կտոր էր, ազդրերի շուրջը, դրա համար մի կտոր թուղթ դրեցինք լուսանկարի վրա՝ ծածկելու համար մարմնի վերևի մասը, որպեսզի խուսափենք քննադատություններից երբ նկարը կիրապարակվեր թերթերում:

140 Թեև բժիշկն ասել էր, որ իրեն շարժվել չէր կարելի, և նա գիտեր, որ մենք գնալու էինք Անգլիա, նրան դրեցին պատգարակին և ինքնաթիռով տարան Լոնդոն, ուր ուղարկել էին ինչ-որ մեկին օդանավակայան, որ աղոթի նրա համար (Բուկինգեմյան պալատ գնալուց առաջ): Նա այնքան թույլ էր, որ չէր կարող ինձ հետ խոսել: Ինչ-որ մեկը վերցրեց նրա ձեռքը և դրեց իմ ձեռքերի մեջ:

141 Գիտեք, որ Լոնդոնը միշտ մշուշապատ է: Ձեզանից ոմանք այնտեղ գնացել են պատերազմի ժամանակ: Ես ծունկի եկա այնտեղ, լուսամուտի մոտ… Նա լաց էր լինում, ուզում էր… Ես չէի կարծում, թե բավական ջուր կար այդ մարմնում, որպեսզի արցունքներ գոյանան:

արված) մեզ ազդեցություն ունի: Երբ մի արդար, լավ մարդ ջերմեռանդորեն, տենդագին ջերմեռանդությամբ աղոթում է՝ դրսևորելով Նշանը՝ ինչ-որ բան է կատարվում: Հասկանու՞մ եք:

79 Տեսեք, թե ինչ է գրված Հակոբ 5:16 համարում. *«Իրար խոստովանեք ձեր հանցանքները…»*: Մեղքեր չունենալ… Խնդրեք եղբայրներին աղոթել ձեզ համար, միմյանց խոստովանեք ձեր սխալները, աղոթեք միմյանց համար: Սիրով և վստահությամբ ես կարող եմ խոստովանել ձեզ իմ սխալները: Դուք կարող եք խոստովանել ինձ ձեր սխալները և ես ձեզ այնքան եմ սիրում, որ կաղոթեմ ձեզ համար, իսկ դուք ինձ համար աղոթեք: Եվ այսպիսով կմնանք ջերմեռանդ և ազդեցիկ աղոթքի մեջ, մինչև որ պատասխանվի: Ահա դրան է հասցնում հուսահատությունը: Այդպես պետք է անենք ամեն ժամանակ:

80 Վերցնենք մի քանի օրինակներ Սուրբ Գրքից և սերտենք մոտ 15 րոպեի ընթացքում, եթե Տերը թույլ տա:

81 Հակոբը անհոգ մարդ էր: Անդրանիկության իրավունքը շատ կարևոր էր նրա համար, ուստի նա ջանաց այն ձեռք բերել ցանկացած միջոցով: Երբ որ նա այն ստացավ, կարծեց, որ ամեն բան կարգավորված է, որովհետև ձեռք էր բերել այդ իրավունքը: Նա կարծում էր, որ գործը կարգավորված էր: Նա եկավ իր եղբոր մոտ, երբ նա քաղցած վերադառնում էր դաշտից և ողջ օրը որս էր արել: Նա շատ քաղցած էր և ուզում էր մի մեծ աման ոսպապուր: Նրա համար շատ գայթակղիչ պիտի լիներ այդ ապուրը, երբ ողջ օրը վազվզել էր: Նա ասաց Հակոբին. «Հիմա կուշաթափվեմ: Տուր ինձ այդ ոսպապուրից»:

82 Հակոբը պատասխանեց. «Եթե երդվես ինձ զիջել քո անդրանիկության իրավունքը»: Նրա համար կարևոր չէր, թե ինչպես կարող է այն ձեռք բերել: Երբ նա ձեռք բերեց այդ իրավունքը, կարծեց, թե գործը վերջացել է, որ ամեն բան կարգին է:

83 Հոգեգալստականներ, այստեղ եք դուք թերացել: Դուք կարծում էիք, որ քանի որ ծնվել եք Հոգուց, Աստծո Հոգուց, ստացել եք անդրանիկության իրավունքը, դա բավարար էր: Բայց դա ընդամենը սկիզբն է: Դուք հիշում եք այս պատգամը՝ «Լսեք Նրան»: Ես ասել էի, որ երեխան, երբ ծնվում է ընտանիքում, որդի է համարվում: Նա ուներ իրավունքներ, որոնք բխում էին իր անդրանիկության իրավունքից, բայց նա պետք է դաստիարակվեր, կրթվեր: Եվ եթե նա հնազանդ որդի չէր լինում, չէր ենթարկվում հոր կամքին, կորցնում էր իր ժառանգությունը: Թեև որդի էր, ժառանգություն չէր ստանում: Նա ոչինչ չէր ժառանգում, եթե չէր զբաղվում իր հոր գործերով:

84 Երբ Սուրբ Հոգին իջավ հոգեգալստականների վրա և սկսեց վերականգնել պարգևները և այն ամենը, ինչ եղել է սկզբնական

եկեղեցում, նրանք մտածեցին՝ քանի որ ծնված են Հոգուց, ուրեմն արել են այն ամենը, ինչ անհրաժեշտ էր: Բայց անհրաժեշտ էր ներկայացնել որդուն: Երբ նա ապացուցում էր, որ ինքն իսկական որդի է, նրան տանում էին հասարակական վայր, տալիս էին նոր հագուստ, և միայն դրանից հետո էր համարվում իր հոր ժառանգորդը:

85 Աստված նույնն արեց Այլակերպության լեռան վրա: Ամպը հովանի եղավ Հիսուսի վրա և Նա այլակերպվեց, Նրա հագուստը արևի պես փայլուն դարձավ, և մի Ձայն ասաց. *«Դա է իմ սիրելի Որդին, որին ես հավանում եմ»*: «Մովսեսը և օրենքը կյանք չտվեցին, բայց ահա իմ Որդին. լսեք Նրան»: Նա ներկայացվել էր: Հասկանու՞մ եք:

86 Հակոբը կարծում էր, որ եթե ունի անդրանիկության իրավունքը, ուրեմն ամեն բան կարգին է: Հենց այդպես վարվեցին հոգեգալստականները և սկսեցին կազմակերպություններ հիմնել. բոլորը՝ «միադավանները», «եռադավանները», բոլոր այդ հարանվանությունները՝ իրենց չարությամբ և վիճաբանություններով, ապացուցեցին, որ Նշանը չէր դրսևորվել: Չարություն, նախանձ… հասկանու՞մ եք: Այդպես պետք է լիներ:

87 Հակոբը նույն մտքերն ունեցավ: Բայց մի գիշեր վախեցավ իր սեփական կյանքի համար, հուսահատության մեջ ընկավ՝ մտածելով. «Գետի այն կողմում իմ եղբայրն է, որն ուզում է ինձ սպանել»: Տեսնու՞մ եք: Անդրանիկության իրավունքը կարող էր նրա մահվան պատճառ լինել: Երբեմն, երբ ստացել եք Սուրբ Հոգին, ծնվել եք Հոգուց, բայց ուշադրություն չեք դարձնում, հենց Նա կդատապարտի ձեզ վերջում: Դա ճիշտ է: Նոյին փրկող ջրերը դատապարտեցին աշխարհը: Այն, ինչ դուք հիմա ֆանատիզմ եք համարում, կարող է ձեզ դատապարտել ձեր ճանապարհի վերջում:

88 Հակոբը գիտեր, որ իր կյանքը վերջին էր մոտենում: Իր պատգամաբերներից մեկը ասաց նրան, որ իր եղբայրը սպասում էր իրեն գետի այն կողմում չորս հարյուր զինված մարդկանց հետ: Սարսափը համակեց նրան: Նա իր առջևից մարդիկ ուղարկեց, որոնք տանում էին անասուններ, եզներ, ոչխարներ, որ Եսավին նվիրեն՝ նրա բարեհաճությանն արժանանալու և նրա հետ խաղաղության մեջ մնալու համար: Հետո ապրանքներով բեռնավորված մեկ ուրիշ խումբ ուղարկեց, հետո՝ էլի մի խումբ՝ փորձելով մեղմել նրա բարկությունը: Հետո Հակոբը սկսեց մտածել. «Սա չէ, որ կկանգնեցնի նրան, որովհետև նա անշուշտ ինձանից հարուստ է: Նրան այս ամենը պետք չի»: Այնժամ նա իր առջևից ուղարկեց իր կանանցն ու երեխաներին, որ Եսավը նրանց տեսնի: Անշուշտ, նա չի սպանի իր փոքրիկ եղբորորդիներին և եղբոր դուստրերին: Այնուամենայնիվ, նա լիովին վստահ չէր: Աստված գիտի ենթարկել մարդուն: Հակոբն անցավ

130 Հրատապության զգացումը պետք է հիմնվի ինչ-որ բանի վրա, և երբ այդ ինչ-որ բանը, ինչքան էլ փոքր լինի, ընդունվում է, հավատում են դրան, որովհետև հավատքը արմատ է գցում, երբ շարժվում է այդ հրատապության զգացումով: Հասկանու՞մ եք այդ: Այնուհետև դրան միախառնվում է սերը և տանում իրականացմանը: Բարտիմեոսը այդ ամենը շատ արագ տեսավ:

131 Այն գիշերը, երբ Պետրոսը լճի վրա էր փոթորկի ժամանակ, իրավիճակն օրհասական էր: Նավը սուզվելու վրա էր: Պետրոսը ինչ-որ բան տեսավ և սկսեց գոռալ. «Ուրվական է գալիս դեպի ինձ: Տեր, եթե Դու ես, հրաման տուր, որ Քեզ մոտ գամ ջրի վրայով»: Նա դուրս եկավ նավից և սկսեց քայլել: Բայց հանկարծ վախեցավ և սկսեց սուզվել: Փորձելով հետևել Աստծո պատվիրաններին՝ նա մի սխալ էր գործել: Հուսով եմ, դուք հասկանում եք սա: Մարդն անում էր այն, ինչ Աստված էր պատվիրել:

132 Դուք, քրիստոնյաներ, որ այս երեկո այստեղ եք՝ կատարելով ձեր գործը և փորձելով հետևել Սուրբ Հոգու գծած ուղուն, մահը փորձում է բռնել ձեզ քաղցկեղով, թոքախտով և այլ բաներով, մինչ դուք աշխատում եք: Բայց դուք ունեք նույն իրավունքները, ինչ որ Պետրոսն ուներ. «Տեր, փրկիր ինձ, այլապես կկորսվեմ»: Իր հուսահատության մեջ Պետրոսն աղաղակեց. մի ձեռք մեկնվեց և նրան բարձրացրեց: Դուք էլ կարող եք այդպես անել: Նա աղաղակեց. «Տեր, փրկիր ինձ»:

Նա լսեց աղաղակն իմ հուսահատ,
Ալիքներից ինձ դուրս բերեց
Եվ հիմա ապահով եմ ես…
Հասկանու՞մ եք, երբ Նրան եք աղաղակում…

133 Գուցե Բարտիմեոսի հետ խոսողը մի կին էր, մայր… գուցե այդ կնոջ որդին, թոռը կամ ազգականն էր նա, ի՞նչ իմանամ: Նա գոռաց հուսահատությունից: Եվ Աստված նրան լսեց:

134 Երբ Պետրոսը սուզվում էր, Աստված նրան լսեց: Մինչ նա կատարում էր Տիրոջ պատվերը, սկսեց սուզվել: Նա վրիպեց: Կարևոր չէ այն, որ դուք վրիպում եք: Մենք բոլորս էլ սխալվում ենք, բոլորս էլ ձախողակներ ենք: Բայց մենք ունենք Մեկը, ում հզոր ձեռքը պարզվում է դեպի մեզ և հանում է մեզ ալիքներից:

135 Եթե դուք սխալ եք գործել… Եթե մի տղամարդ կամ կին, տղա կամ աղջիկ մի սխալ է գործել, թող չսուզվեն նրանք: Աղաղակեք ձեր հուսահատության մեջ. «Տեր, փրկիր ինձ, այլապես կկորսվեմ»: Կանչեք ձեր ողջ եռանդով: Աստված կլսի ձեզ: Նա միշտ լսում է հուսահատ հոգու աղաղակը: Դա եմ փորձում ձեզ բացատրել:

136 Մեր սիրելի Տեր Հիսուսն Ինքն էլ հուսահատության մեջ

[121] Ինչ-որ մեկը, գուցե Հիսուսին հետևող կանանցից մեկը, նրան ասաց. «Չգիտե՞ս, թե ով է անցնում այստեղով»: «Ոչ, ես լսել եմ, որ ինչ-որ մեկն ասում է: Այստեղից քիչ հեռու դիակներով լեցուն գերեզմանոց կա. եթե մեռելներին հարություն ես տալիս, գնա նրանց հարություն տուր»: Նա հայհոյո՞ղ է կամ նման մի բա՞ն»:

[122] ----- Ամենևի՜ն: Երբե՞ք չես լսել գալիլիացի մարգարեի մասին, այն երիտասարդ մարգարեի մասին, որի անունն է Հիսուս Նազովրեցի:

----- Ոչ:

[123] ----- Գիտես, որ մեր օրենքի գրքերում գրված էր, որ ելնելու է Դավթի Որդին: Այդ Նա՜ է:

----- Իրո՞ք Նա է, Նա՞ է: Ահա հիմա Նա շատ հեռու կլինի:

[124] Բարտիմեոսը զգաց իրավիճակի հրատապությունը և սկսեց աղաղակել. «Հիսու՜ս, Դավթի Որդի, ողորմի՜ր ինձ»:

Կանգ առ, քաղցր Փրկիչ,

Լսիր աղերսն իմ խոնարհ,

Մինչ կանչում ես ուրիշներին,

Ինձ էլ մի մոռացիր:

----- Ո՜հ, Հիսուս:

[125] Ոմանք նրան ասում էին. «Լռիր, դու շատ ես աղմկում»: Բայց նա չէր կարող լռել. ուրիշ առիթ գուցե էլ երբեք չլիներ: Մենք էլ նույն իրավիճակում ենք: Այս երեկոն կարող է վերջինը լինել: Իր հուսահատության մեջ նա գոռաց. «Ո՜հ, Հիսուս»: Նրա համար հոգ չէր, որ իրեն ստիպում էին լռել, նա աղաղակում էր ողջ ձայնով: Նա այլևս չէր կարող սպասել: Ոչինչ չէր կարող կանգնեցնել նրան: «Որդի Դավթի, ողորմիր ինձ»: Նա աղաղակում էր իր հուսահատության մեջ:

[126] Այնժամ Աստծո Որդին, որ աշխարհի մեղքն էր կրում ուսերին, գնում էր Երուսաղեմ՝ քավիչ զոհ դառնալու աշխարհի համար, կանգ առավ: Այդ հուսահատ աղաղակը կանգնեցրեց Աստծո Որդուն: Նա հարցրեց կույրին. «Ի՞նչ ես ուզում, որ քեզ անեմ»: Ո՜հ, Աստված իմ:

[127] Բարտիմեոսը պատասխանեց. «Տեր, որ աչքերս բացվեն»: Այնժամ Հիսուսն ասաց. «Գնա, քո հավատքը քեզ փրկեց»:

[128] Դա բավական էր: Հրատապ իրավիճակ… Երբ այդպիսի իրավիճակում մի բան ես ստանում, ամենափոքր հպումը և հավատքը կառչում է դրանից: Հասկանու՞մ եք: Նա չասաց. «Մի րոպե սպասի՜ր: Անմիջապես մի՜ գնա: Ուզում եմ համոզվել, որ իրոք կույր չեմ: Երկար տարիներ ձեռքերս չեմ տեսել: Փորձեմ տեսնել… ես դեռ չե՜մ տեսնում»:

[129] Ո՜չ, երբ Հիսուսը նրան ասաց. «Քո հավատքը քեզ փրկեց», դա նրան բավական էր: Նա միայն ա՜յդ էր ուզում:

առում: Այնտեղ նա ծունկի եկավ: Գիտեք, նախկինում Հակոբը խորամանկ մեկն էր: Ներեցեք արտահայտությանս, բայց… նրա անունը Հակոբ էր, իսկ Հակոբ նշանակում է «խաբեբա»: Այդպիսին էր նա: Բայց անհրաժեշտ էր, որ ինչ-որ բան պատահի իրեն: Իրավիճակը հուսահատեցնող էր, մահն իր առջևում էր:

[89] Գուցե այս երեկո այս դահլիճում կան տղամարդիկ և կանայք, որոնք նույն իրավիճակում են, երբ մահը նրանց հարվածելու վրա է, և միակ միջոցը ստանալու իրենց խնդրածը այս երեկո այստեղ գալն է: «Ես դա պետք է ստանամ այս երեկո: Պետք է ստանամ հենց հիմա, այլապես ամեն ինչ վերջացած է ինձ համար: Վաղը շատ ուշ կլինի, դա ինձ պետք է հենց հիմա»: Երբ աղոթում եք, որ ստանաք Սուրբ Հոգու մկրտությունը՝ Նշանը, մի ասեք. «Ես կփորձեմ, Տեր: Մի քիչ հոգնած եմ»: Ո՜չ, այդպիսի պայմաններում նույնիսկ մի էլ փորձեք: Եթե գալիս եք՝ մտածելով. «Ես կկանգնեմ աղոթքի շարքում: Ինձ յուղով օծեք, տեսնեմ՝ կօգնի՞»: Ուրեմն ավելի լավ է ձեր տեղում նստած մնաք և սպասեք այնքան, որ հասնեք հուսահատ վիճակի: Քանի դեռ ողջ եկեղեցին չի զգում, որ սա կյանքի և մահվան հարց է, և որոշում չի ընդունում հենց հիմա, կկործանվի, Աստված ասպարեզ չի գա: Պետք է այդ հրատապությունը, այդ հուսահատ վիճակը, որպեսզի Աստված ասպարեզ գա:

[90] Հակոբն աղաղակեց այնպես, ինչպես երբևէ չէր աղաղակել: Նա աղաղակեց, մինչև որ կարողացավ կառչել Աստծուց: Այնուհետև նա մարտնչում էր՝ Նրան իր հոգու մեջ պահելու համար: Նա չպայքարեց տասնհինգ րոպե, այլ ողջ գիշերը և գիտեր, որ դեռ օրհնությունը չի ստացել: Բայց շարունակեց պայքարել, մինչև որ օրհնությունն եկավ… Երբ Աստված ասպարեզ եկավ, Հակոբը նրան ասաց. «Չեմ թողնի, որ գնաս…»: Այդ պահին նա արդեն զգում էր, որ օրհնությունն իջնում է իր վրա… Շատ մարդիկ ասում են. «Փառք Աստծուն, ես ստացել եմ…»: Դուք սխալվու՜մ եք: Լիովի՜ն:

[91] Դուք կարող եք ասել. «Բրանհամ եղբայր, ես ծունկի եկա և աղոթեցի: Ես ինձ այնքան լավ եմ զգում: Փշաքաղվեցի…»: Դա կարող է Աստծուց լինել: «Ես մեծ լույս տեսա իմ առջևում»: Դա նույնպես կարող է Աստծուց լինել, բայց ես դրա մասին չեմ խոսում:

[92] Աստվածաշունչն ասում է Մատթ. 5:45 համարում. *«Նա անձրև է բերում արդարների ու անիրավների վրա»*: Թե՜ արդարների, թե՜ անիրավների: Վերցրեք ցորեն և որոմ, ցանեք նույն արտում: Եթե նույնիսկ անձրևն ուղարկվում է ցորենի համար, որոմի վրա էլ կթափվի: Եվ անձրև ստանալու համար որոմը նույնքան երջանիկ է, որքան ցորենը: Ի դեպ, դա նույն անձրևն է: Սուրբ Հոգին կարող է իջնել անհավատի վրա, ինչպես որ հավատացյալի վրա և նրան անել տա նույն գործերը, բայց պտուղներից կճանաչեք նրան: Հենց սա ես նկատի ունեմ: Նշանը սա՜ է:

93 Հակոբը հուսահատ վիճակում էր: Նա ասաց. «Ես զգացել եմ Քո ներկայությունը: Գիտեմ, որ այստեղ՝ ինձ հետ ես, բայց թույլ չեմ տա գնաս»: Ոմանք առաջին իսկ զգացողության դեպքում սկսում են ցատկել, վազել և աղաղակել. «Ստացել եմ, ստացել եմ»: Դուք դեռ չեք հասել: Հակոբը մնաց այնտեղ մինչև ինչ-որ բան կատարվի, որը ստիպեց նրան այլ կերպ քայլել, մինչև որ ուրիշ մարդ դարձավ, որովհետև նա մնացել էր այնտեղ մինչև ինչ-որ բան կատարվի: Աստվածաշունչն ասում է, որ նա պայքարեց մինչև հաղթություն ստանալը: Ինչպե՞ս կարող է մարդը հաղթել Աստծուն: Բայց դուք կարո՛ղ եք, կարո՛ղ եք: Մարդը կարող է հաղթել Աստծուն:

94 Կար Եզեկիա անունով մի մարդ: Մարգարեն նրան ասաց. «ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ. դու կմեռնես»: Բայց Եզեկիան երեսը շրջեց պատի կողմը, սկսեց մտածել և ասաց. «Տեր, հայացքդ դարձրու ինձ վրա: Ես քո առջև ապրել եմ մաքուր սրտով և ուզում եմ ևս 15 տարի ապրել»: Նա այդ խոսքերն ասաց այն բանից հետո, երբ Աստվա՛ծ էր ասել, որ ինքը պետք է մեռնի: Իր հուսահատությամբ, ջերմեռանդ աղոթքով փոխեց Աստծո ծրագիրը: Եզեկիան հրատապության վիճակում էր հայտնվել: Նա դառնորեն լացել էր:

95 Հակոբը մնաց այնտեղ, մինչև օրհնություն իջավ նրա վրա և «խաբեբայի» նրա անունը փոխվեց և դարձավ «Աստծո իշխան»: Իր ժողովուրդն էլ իր անունով կոչվեց: Եվ հաջորդ օրը, երբ գնաց Եսավին հանդիպելու, առաջապահ զորքի կարիք չուներ: Նա պարզապես գնաց նրան ընդառաջ: Որովհետև նա այդ հրատապության վիճակում մնացել էր, մինչև որ վստահություն ստանա: Դուք պետք է այդ ջերմեռանդության մեջ հարատևեք, մինչև վստահություն ստանաք: Եթե այդ վստահությունը չունեք, մի եկեք խնդրելու, որ ձեզ համար աղոթեն: Մի մոտեցեք խորանին: Սպասեք, մինչև որ դա ձեզ համար դառնա կյանքի կամ մահվան խնդիր. այնժամ կտեսնեք, որ ինչ-որ բան կկատարվի: Հենց այդպես… Հրատապ վիճակ:

96 Հռութն անելանելի դրության մեջ էր, երբ Նոյեմիի հետ էր: Արդյո՞ք ինքը պետք է վերադառնար իր ժողովրդի մոտ, իր հարազատների, սիրելիների մոտ, իր պաշտած աստվածների մոտ, թե՞ պետք է մնար Նոյեմիի հետ: Ի՞նչ պետք է աներ: Հուսահատության մեջ նա ասաց. «Ուր որ դու գնաս, այնտեղ ես կգնամ, ուր որ դու կապրես, այնտեղ ես կապրեմ, ուր որ դու մեռնես, այնտեղ ես կմեռնեմ, ուր որ դու թաղվես, այնտեղ ես կթաղվեմ: Քո Աստվածը կլինի իմ Աստվածը»: Ահա՛: Աստված օրհնեց նրան և տվեց մի որդի՝ Ովբեդը: Ովբեդի որդին Հեսսեն էր: Հեսսեի ճյուղից է ծնվել Հիսուսը: Այդ ամենը հենց այդ հրատապության իրավիճակի շնորհիվ:

97 Ռախաբ պոռնիկը նույնպես այդ վիճակում էր: Նա գիտեր, որ իրեն մահ է սպասում, որ ինքը դատաստանի հարվածի տակ է: Զգալով

գիտեր, թե ով է ինքը, գիտեր, որ մարգարե է: Նա վերցրեց իր գավազանը և տվեց Գեեզիին. «Գեեզի, վերցրու այն և դիր երեխայի վրա: Արա այդ շատ արագ: Եթե քեզ հետ խոսեն, մի պատասխանիր, ոչ մեկին բարև մի տուր: Շարունակիր ճանապարհդ, ոչ մեկի հետ մի խոսիր: Գնա, գավազանը դիր երեխայի վրա»:

117 Բայց դա չհանգստացրեց կնոջը: Նրան դա չէր բավարարում: Նա ասաց. «Տերը կենդանի է: Ես քեզ չեմ թողնի, մինչև ինքդ չգաս երեխայով զբաղվելու»: Այդ ժամանակ Եղիսեն հասկացավ իրավիճակի հրատապությունը և ճանապարհ ընկավ կնոջ հետ: Երբ հասան, տեսան, որ ողջ տունը սգի մեջ էր: Կինն արել էր այն, ինչ պետք է աներ. երեխային պառկեցրել էր Եղիսեի մահճակալին: Դա նույնքան անարդյունավետ էր քան գավազանը: Չնայած ամեն ինչին՝ երեխան չարթնացավ, կինը գիտեր, որ դա չի օգնի: Դրա համար մեկ ուրիշ բան էր նա ուզում:

118 Մարգարեն մտավ: Դրությունն իրոք օրհասական էր: Ի՞նչ պետք է նա աներ: Աստվածաշունչը մեզ ասում է, որ նա քայլում էր սենյակի երկարությամբ ու լայնությամբ՝ ասելով. «Տեր, ահա ես: Ես իրոք չգիտեմ՝ ինչ անել: Դու ինձ պատվիրեցիր խոսել այդ կնոջ հետ և նրան տալ ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ խոսքը: Ես հենց այդպես էլ արեցի, որովհետև Դու էիր ասել: Ահա նա մեծ վշտի մեջ է, և ես չգիտեմ, թե ինչ անեմ: Երեխան մահացած է: Ի՞նչ կարող եմ անել, Տեր»:

119 Անկասկած Սուրբ Հոգին նրան ասաց. «Եթե Աստված քո մեջ է, գնա, պառկիր երեխայի վրա»: Այնժամ նա դադարեց անհանգստանալ, իր ձեռքերը դրեց երեխայի ձեռքերին, իր քիթը՝ երեխայի քթին, բերանը՝ բերանին, և այդ ժամանակ երեխան յոթ անգամ փռշտաց: Վիշտը վերջացավ: Այլևս հրատապություն չկար: Երեխան հարություն առավ, որովհետև հուսահատությունը մորը մղել էր գնալու մարգարեի մոտ, և այդ նույն հուսահատությունը մարգարեին տարավ երեխայի մոտ: Եվ այդ իրավիճակի հրատապության պատճառով Աստված ցույց տվեց Իր զորությունը: Աստծո և Իր ժողովրդի հանդեպ սերը իջեցրին Աստծո սերը այդ տան մեջ, հավատքը նետվեց մարտի դաշտի ամենաթեժ կետը, և գործը կատարվեց: Ամեն: Նման բաներ տեղի են ունենում, երբ ճգնաժամը պայթելու վրա է: Անկասկա՛ծ: Կինը չէր կարող թողնել, որ մարգարեն գնա:

120 Կույր Բարտիմեոսը ողորմություն էր խնդրում դռան մոտ: Նա կարծում էր, որ Հիսուսը կգնար առանց կանգ առնելու: Նա աղմուկ լսեց. Հիսուսն էր մոտենում: Նա հարցրեց. «Ի՞նչ է կատարվում այնտեղ»: Փորձեցին նրան լռեցնել: Բայց նա ասում էր. «Ի՞նչ է կատարվում այնտեղ»:

արևահարություն ունեցավ, որովհետև հանկարծակի սկսեց գոռալ. «Գլուխս, գլուխս»: Նա ավելի ու ավելի էր վատանում: Նրա հայրը ստիպված էր նրան տուն տանել, և վիճակն այնքան լուրջ էր, որ ծառային ուղարկեց երեխային տուն տանելու:

112 Մայրը երեխային նստեցրեց ծնկներին, և կեսօրին մոտ երեխան մահացավ: Ուշադրություն դարձրեք, որ դա նրանց միակ երեխան էր, այն երեխան, որ իրենց տրվել էր աղոթքով և ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ խոսքով... Կինը գիտեր, որ ինչ-որ բան այնպես չէ: Դա չէ՛ր կարող այդպես լինել: Ինչպե՞ս կարող էր Աստված իրենց տալ այդ երեխային և հիմա... նա սիրում էր երեխային... Նա՛ չէր խնդրել այդ երեխան: Նա բավական տարիքով էր երեխա ունենալու համար: Նա նրան ստացել էր Տիրոջ ձեռքից: Մի մարդ էր խոսել, մի մարգարե: Եվ հիմա այդ հանգամանքներում ունեցած երեխան մահացել էր: Նա ասաց իր ծառային. «Ինձ համար մի էշ թամբիր և քշիր առանց դադար առնելու: Եթե մեկը ճանապարհին խոսի քեզ հետ, մի պատասխանիր: Գնա ուղիղ Կարմեղոս լեռը: Այնտեղ մի քարանձավ կա, որտեղ ապրում է Բարձրյալ Աստծո մի ծառա. այդ նա է ինձ ասել՝ ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ, դու երեխա կունենաս: Ուզում եմ իմանալ, թե ինչու Աստված արեց այդ»: Կինն ասաց. «Գնա առանց դադար առնելու: Արագ քշիր, մինչև հասնես»: Հուսահատության մեջ...

113 Եղիսե մարգարեն վեր կացավ, նայեց ու ասաց. «Ահա սունամացի կինը գալիս է: Ինչ-որ բան այնպես չէ, և Աստված ինձ չի ասել: Արագ գնամ նրան դիմավորելու: Ինչ-որ բան այնպես չէ»: Մարգարեն և կինը գիտեին, որ ոչ մի վայրկյան չի կարելի կորցնել: Երբ հանդիպեցին, կինն ուզում էր իմանալ, թե որն է Տիրոջ Խոսքը, բայց մարգարեն չգիտեր: Նա ասաց. «Աստված ինձանից ծածկել է այդ: Չգիտեմ, թե ինչ եմ ասելու այդ կնոջը, երբ նա տեղ հասնի»:

114 Երբ նա տեղ հասավ, մարգարեն բարձրացրեց ձեռքը և ասաց. «Ինչպե՞ս ես: Ամուսինդ և երեխադ լա՞վ են»: Կինը խոր հուսահատության մեջ էր: Բայց նա ասաց. «Ամեն ինչ լավ է»: Փառ՛ք Աստծուն: «Ամեն ինչ լավ է»: Նրա հուսահատությունը փարատված էր: Նա գտել էր Աստծո ծառային: Եթե նա այնտեղ չլիներ, նա հուսահատ կմնար: Բայց տեսավ նրան, դրա համար էլ ասաց. «Ամեն ինչ լավ է»:

115 Եղիսեն մտածեց. «Ի՞նչ է կատարվում»: Նա վազեց ընկնելու նրա ոտքերը: Դա տարօրինակ թվաց Գեեզիին, և նա բարձրացրեց նրան: Բայց Եղիսեն ասաց իր ծառային. «Մի արա այդ: Ինչ-որ բան այնպես չէ, և Աստված թաքցրել է ինձանից»: Այդ ժամանակ կինը նրան ասաց, որ երեխան մահացել է:

116 Բայց մարգարեն չգիտեր, թե ինչ աներ: Նա ասաց Գեեզիին. «Վերցրու իմ գավազանը...»: Նա գիտեր, որ այն ամենը, ինչին նա դիպչում է, օրհնված է, և դա իրենից չէ, այլ Աստծուց, որ իր մեջ է: Նա

այդ՝ ասաց լրտեսներին. «Ես ձեզ թաքցնեմ, կանեմ ինչ, որ կուզեք: Միայն թե խնայեք իմ տունը»: Լրտեսներն ասացին. «Եթե նշանն ունենաս, պաշտպանված կլինես»:

98 Եղիազարը նույնպես դժվար իրավիճակում էր, երբ եկավ Իսրայելի համար կին փնտրելու: Դամասկոսցի Եղիազարը կարևոր մարդ էր: Նա արժանացել էր Աբրահամի բարեհաճությանը, որը նրան վստահեց այդ առաջադրանքը: Նա պետք է լավ կին գտներ Աբրահամի որդու՝ Իսահակի համար: Այդ ճյուղից ծնվեց Քրիստոսը:

99 Եղիազարը՝ Հոգով լցված մարդ լինելով, հասկացավ իր ստացած առաջադրանքի իմաստը: Նա պետք է գտներ այնպիսի կին, որը հարմար էր Աբրահամի որդու համար: Ինչպե՞ս պետք է այդ աներ: Իրավիճակն օրհասական էր, երբ հասավ քաղաքի դռների մոտ, աղոթեց ասելով. «Տեր Աստված...»: Հենց այդ է պետք անել: Երբ դուք նման իրավիճակում եք, սկսեք աղոթել: «Տեր Աստված, թող դա լինի այն աղջիկը, որը ինձ ջուր կտա, ինձ և իմ ուղտերին»: Այդ օրհասական պահին նա աղոթեց:

100 Գեղեցկուհի Ռեբեկան եկավ և ջուր տվեց ուղտերին: Այնուհետև Եղիազարն ասաց. «Ինձ մի ուշացրեք...»: Նա այն իրավիճակում էր, երբ պետք է որոշեր՝ գնալ թե՞ ոչ: Նա Հարսի խորհրդապատկերն է: Արդյո՞ք պետք է գնա ամուսնանալու մեկի հետ, որին երբեք չի տեսել: Դա լուրջ հարց էր. նա նրան երբեք չէր տեսել, լսել էր միայն նրա մասին ծառայի պատմածներով: Նա իսկապես Հարսի խորհրդապատկեր է: Դուք երբեք չեք տեսել Քրիստոսին, բայց Նրա մասին լսել եք Իր ծառաների պատմածներով: Այնժամ դուք վաճառում եք ամեն բան, թողնում եք ձեր տունը և այն ամենը, ինչ պետք է թողնել և գնում եք Նրան դիմավորելու:

101 Մտածեք նրա կայացրած որոշման մասին. «Նա Հարսի խորհրդապատկերն էր»: Նա թողեց իր հարանվանական բնակավայրը:

102 Հովնանը փոքրիկի ժամանակ նավից ցած նետվեց դեպի ծովի հատակը, որտեղ կետը նրան կուլ տվեց: Նա ազատվելու ոչ մի հնարավորություն չուներ: Բայց նա հիշեց, թե ինչ էր ասել Սողոմոնը տաճարի ընծայման ժամանակ. «Տեր, եթե Քո ժողովուրդը նեղության մեջ եղած ժամանակ հայացքն ուղղի դեպի քո տաճարը, լսիր նրա աղերսանքը»: Կետի փորում նա ծունկի եկավ: Շատ քիչ օդ կար այնտեղ, այնուամենայնիվ նա կարողացավ ասել. «Տեր, ես հայացքս դարձրի դեպի Քո տաճարը»: Այդ հուսահատ վիճակում նա աղոթեց: Մինչ այդ նա այդ վիճակում չէր եղել, բայց հիմա նա իրոք հուսահատության մեջ էր: Նա աղոթեց, և Աստված նրան երեք օր ու գիշեր պահեց կետի փորում: Այնուհետև նա ափ նետվեց այն վայրում, որտեղ պետք է պատգամը բերեր: Հրատապ իրավիճակ....

հուսահատություն…

[103] Աստվածաշունչն ասում է, որ Աննան ամուլ էր: Նա փափագում էր որդի ունենալ և ծոմ պահեց դրա համար: Նա աղոթեց և ծոմ պահեց այնպես, որ քահանան նրան տեսնելով տաճարում երկրպագելիս, մտածեց, որ նա արբած է: Մյուս կանայք նայում էին, թե այսինչը ինչ գլխարկ է հագել այնինչը՝ ինչ շրջազգեստ (գիտեք, թե ինչպես է դա կատարվում), խոսում էին այն մասին, թե ինչ է կատարվում ագարակում: Բայց Աննան նման բաներ չէր անում: Նա ճեղքեց բազմությունը և հասավ խորանի մոտ: Նա ծոմ էր պահել, նա փափագում էր, որ այդ խայտառակությունը վերցվի իր վրայից: Ի՞նչ տարբերություն այսօրվա հետ համեմատելով: Հիմա գրեթե խայտառակություն են համարում երեխա ունենալը: Այն ժամանակ երեխա չունենալն էր խայտառակություն: Նա ծունկի եկավ՝ առանց նվազագույն ուշադրություն դարձնելու տաճարի գեղեցկությանը: Նա ուշադրություն չդարձրեց վեհաշուք քահանային, երբ նա դուրս էր գալիս: Նա հուսահատության մեջ էր, արցունքները ողողել էին նրա դեմքը, նա աղաղակեց Աստծուն՝ ասելով. «Ո՛վ Աստված, ինձ որդի տուր, ինձ որդի տուր»:

[104] Ուշադրություն դարձրեք, որ նա եսասեր չէր: Երբ Աստված լսեց նրա աղոթքը և որդի տվեց, Աննան երեխային Աստծուն վերադարձրեց: Եվ քանի որ նա եսասեր չեղավ, երբ Աստված պատասխանեց իր աղոթքին, Աստված նրան մարգարե որդի տվեց: Դա լրացուցիչ օրհնություն էր: Ո՛հ, Աստված Իր մոտ պահում է շատ այդպիսի լրացուցիչ օրհնություններ և առատորեն շնորհում է: Դա ոչ միայն որդի էր, այլև մարգարե՛… Երկար տարիներ շարունակ Իսրայելում տեսիլքներ չէին եղել: Երկար տարիներ հետո հայտնված առաջին մարգարեն Սամվելն էր, որովհետև մի մայր հույսը կտրել էր երեխա ունենալուց, և հավանաբար այն տարիքում էր, երբ չէր կարող երեխա ունենալ (ենթադրվում է, որ նա վաթսուն կամ յոթանասուն տարեկան էր): Բայց նա հուսահատ ջերմեռանդությամբ աղոթեց: Նա պե՛տք է ունենար այդ երեխան: Ինչու՞: Անշուշտ, Աստված խոսել էր նրա հետ:

[105] Դուք չեք կարող այդ վիճակին հասնել, քանի դեռ Աստված չի խոսել ձեզ հետ: Ո՛վ եկեղեցի, սթափվիր և վեր կաց: Արթնացրու խղճմտանքդ և արթնացիր այս ժամին: Մենք պետք է լինենք այդ հրատապության վիճակում կամ կորսվենք: Ես գիտեմ, որ դա է ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ: Ինչ-որ բան է լինելու, և մենք էլ ավելի պետք է գիտակցենք իրավիճակի հրատապությունը: Հնարավոր է, որ դա կատարվի մեր աչքերի առջև, և մենք դա չնկատենք:

[106] Քանի որ Աննան եսասեր չէր, Աստված նրան մարգարե որդի տվեց:

[107] Սունամուհին երեխա ստացավ Տիրոջ կողմից, թեև ինքն ու իր ամուսինը տարիքով էին: Նա բարի վերաբերմունք ցույց տվեց մարգարեի հանդեպ, դրա համար մարգարեն նրա վրա հռչակեց Տիրոջ Խոսքը: Նրանք երեխաներ չունեին, բայց նա բարի եղավ մարգարեի հանդեպ՝ իմանալով, որ նա Աստծո մարդ է: Կինը հասկացավ, որ նա լավ, պատվավոր մարդ էր: Նա թույլ տվեց, որ նա մտնի իր տուն, թեև ամուսինը բացակա էր: Ամեն մարդ գիտեր, որ այդ մարգարեն սուրբ և պատվավոր մարդ էր: Նա տեսել էր, որ նրա հրաշքներ է գործում, մարգարեանում է, և իր ասածներն իրականանում էին: Նա պատվավոր, սուրբ մարդ էր: Նա ասում է իր ամուսնուն. «Ես զգում եմ, որ մեզ հետ ապրող այս մարդը սուրբ է»: Տանտիրուհին գիտեր, որ նա սուրբ էր: Նա մի փոքրիկ վերնատուն պատրաստեց նրա համար, որ նա իրեն զգա ինչպես տանը: Նա կարող էր գնալ և գալ երբ կամենար: Նա կահավորեց այդ սենյակը, մահճակալ դրեց, ջուր դրեց, որ վեր կենալիս խմի և այլն: Հավանաբար ծառային ուղարկում էր, որ նրան կերակուր տանի, ինքն էլ ժամանակ առ ժամանակ այցելում էր նրան:

[108] Երբ Եղիսեն տեսավ այն ամենը, ինչ անում էին իր համար… Գրված է. *«Ինչ, որ անում եք այս փոքրիկներից մեկի համար, Ինձ համար եք անում»*: Նա տեսավ, որ այդ կինը պատվում էր Աստծուն՝ պատվելով Իր մարգարեին, որովհետև նա տեսել էր Աստծուն այդ մարգարեի մեջ: Դրա համար նա փոխարենը ոչինչ չէր պահանջում: Նա այդ արել էր առանց հետին մտքերի: Նա այդ անում էր միայն նրա համար, որովհետև պաշտում էր Աստծուն: Նա ոչ մի օրհնություն չէր պահանջում: Պարզապես անում էր այն, ինչ պետք է աներ:

[109] Այնժամ Եղիսեն ասաց Գեեզիին. «Հարցրու նրան, թե արդյո՞ք չի խոսում, որ իր համար խոսեմ թագավորի կամ զորագլխի հետ: Ես նրա ընկերն եմ: Եթե կա մի բան, որ ես կարող եմ իրեն տալ… ես ուզում եմ նրան մի բան տալ, որպեսզի շնորհակալություն հայտնեմ նրան իմ հանդեպ արած իր բարության համար: Նա ինձ կերակրել է, ապրելու տեղ տվել: Նա իրոք բարի է եղել իմ հանդեպ: Ի՞նչ կարող եմ անել նրա համար»: Նա ասաց. «Ես ապրում եմ իմ ժողովրդի մեջ, մենք հարուստ ենք, առատորեն ունենք ապրուստի բոլոր միջոցները, մենք ոչ մի բանի կարիք չունենք»: Բայց Գեեզին ասաց Եղիսեին. «Բայց նրանք երեխաներ չունեն»:

[110] Հազիվ էր Գեեզին խոսել, երբ Եղիսեն հավանաբար տեսիլք ունեցավ, որովհետև ասաց. «ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ. գնա նրան ասա, որ մեկ տարի հետո նա որդի կգրկի»:

[111] Նրա որդին ծնվեց: Երբ մոտ տասներկու տարեկան էր… Այդ տարեց ամուսինները ինչքան էին սիրում իրենց երեխային, միակ երեխային: Մի օր երեխան աշխատում էր արտում իր հոր հետ (պետք է, որ դա լիներ առավոտվա վերջում), ենթադրում եմ, որ